

Jan Zahradníček: První slavík

*Hledá si cestu do Betléma
rok co rok člověk i tvář nemá,
chudobky věčně budou kvést.
K Betlému cesta netrhne se,
každý, co má, tam dary nese
chudšímu ještě, než sám jest.*

*Přiletěl také ptáček malý,
ani si ho moc nevšíмали,
nevzhledný byl už na pohled.
Zpívati zbožně namáhá se,
ale že měl dost špatný hlásek,
zastyděl se a ztichl hned.*

*Jak moh by zpívat před anděly,
jichž polnice tak krásně zněly,
a jakou vzbudit pozornost,
kde papoušci a kolibříci,
rajky a pávi parádníci
rozvírali svůj skvoucí chvost?*

*Vidí, že nemá žádné ceny
ten služebníček zarmoucený,
Tu vzlét a mouchy odhání,
co Ježíškovi kolem hlavy
létaří drže, bez obavy,
že probudí Ho ze spaní.*

*Co krásného to ptáček dělá,
Maria Panna uviděla,
Děťátku šeptá přání svá.
Spasitel splnil prosbu Matky,
z ptáčkova hrdla klokot sladký
k úžasu všech se rozlévá.*

*A že tak slavně Boha slaví,
slavík se zve a klokotavý
hlas jeho jak by stříbro pil.
Klokotá dodnes pozdě v noci,
že Kristus Pán se o půlnoci
k radosti světa narodil.*

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych Vás pozdravil jménem nově zvoleného zastupitelstva městyse Budišov i jménem svým a poděkoval Vám za důvěru, které se nám od Vás v komunálních volbách dostalo.

Všem budišovským občanům bych rád popřál klidné a spokojené prožití svátků Vánočních a do roku 2011, kdy si připomeneme 777. výročí první zmínky o Budišovu, hodně síly při zdolávání překážek, mnoho štěstí, zdraví a životního optimismu.

Petr Piňos, starosta městyse Budišov

**PŘÍJEMNÉ SVÁTKY VÁNOČNÍ,
HODNĚ ŠTĚSTÍ, ZDRAVÍ A ÚSPĚCHŮ V ROCE 2011 PŘEJE**

ZE ZASTUPITELSTVA MĚSTYSE

Volby starosty, místostarostů, členů rady a výborů (dle usnesení z ustavujícího zastupitelstva 10. 11. 2010)

Z návrhu usnesení

Zastupitelstvo městyse:

- schvaluje zvolení dvou místostarostů
- určuje, že starosta bude pro funkci dlouhodobě uvolněn a místostarostové budou neuvolněni
- volí starostou městyse pana Petra Piňose
- volí zastupujícím místostarostou Ing. Dokulila Ladislava
- volí místostarostou p. Matouška Rudolfa
- volí za člena rady městyse Ing. Bočka Milana
- volí za člena rady městyse p. Sedláčka Zdeňka
- volí předsedou finančního výboru p. Karasovou Vladislavu
- volí předsedou kontrolního výboru p. Klímovou Hanu
- volí členem finančního výboru Ing. Švaříčkovou Janu
- volí členem finančního výboru p. Sedláčka Zdeňka
- volí členem kontrolního výboru p. Kubína Miroslava
- volí členem kontrolního výboru RNDr. Macháta Zdeňka
- volí předsedou výboru pro životní prostředí p. Doležala Milana
- volí členem výboru pro životní prostředí Ing. Bočka Milana
- volí členem výboru pro životní prostředí Mgr. Smrčka Zdeňka
- volí předsedou výboru sportovně kulturního a pro památky p. Večeřu Antonína
- volí členem výboru sportovně kulturního a pro památky p. Kašpara Davida
- volí členem výboru sportovně kulturního a pro památky RNDr. Macháta Zdeňka
- volí členem výboru sportovně kulturního a pro památky p. Klímovou Hanu
- volí členem výboru sportovně kulturního a pro památky Ing. Dokulila Ladislava
- volí předsedou výboru pro občanské záležitosti p. Piňose Petra
- volí členem výboru pro občanské záležitosti p. Kašpara Davida
- volí členem výboru pro občanské záležitosti p. Karasovou Vladislavu

Srovnání volebních výsledků v městysi Budišově ve volbách do zastupitelstev obcí v letech 2010 a 2006

Letos poprvé lze relevantně porovnat výsledky voleb do zastupitelstva městyse s výsledky minulých voleb. Poprvé totiž byl shodný počet volených zastupitelů, počet a s nepodstatnými odchylkami i názvy navrhuječích stran a až na jedinou výjimku všichni letos zvolení kandidovali i minule. Jenom volební účast byla letos poněkud vyšší.

Při porovnávání volebních výsledků je velmi zřejmý úbytek hlasů pro politické strany (v případě KDU-ČSL pro její současnou krizi celkem pochopitelný), které i se sdružením Pro Budišov odevzdaly své hlasy sociálním demokratům, komunisté a Pro Budišov jim věnovali ještě i po jednom mandátu. Průměrný věk a počet žen zůstal stejný a vysokoškolačů je o jednoho méně.

	rok 2010	rok 2006	rozdíl
Účast voličů			
Počet voličů	961	931	+ 30
Volební účast %	66,70	61,65	+ 5,05
Počet odevzdaných obálek	641	569	+ 72
Počet získaných mandátů			
ČSSD	6	4	+ 2
Za rozvoj Budišova	2	2	0
KDU-ČSL	2	2	0
PRO BUDIŠOV 2010-2014 (2006-2010)	2	3	- 1
ODS a nezávislí (v roce 2010 NK, v roce 2006 ODS)	1	1	0
Sport Budišov (SPORT)	1	1	0
KSČM	1	2	- 1
Hlasy v %			
ČSSD	37,32	24,48	+ 12,84
PRO BUDIŠOV 2010-2014 (2006-2010)	16,01	25,23	- 9,22
Za rozvoj Budišova	13,35	13,37	- 0,02
KDU-ČSL	10,93	16,36	- 5,43
KSČM	7,93	14,45	- 6,52
Sport Budišov (SPORT)	7,76	6,46	+ 1,30
ODS a nezávislí	6,71	8,06	- 1,35
Hlasy pro jednotlivé zvolené kandidáty			
Petr Piňos (ČSSD)	473	352	+ 121
Vladislava Karasová (ČSSD)	308	199	+ 109
David Kašpar (ČSSD, v roce 2006 SPORT)	281	42	+ 239
Zdeněk Sedláček (ČSSD)	267	159	+ 108
Ing. Jiří Man (Za rozvoj Budišova)	257	227	+ 30
Mgr. Zdeněk Smrček (PRO BUDIŠOV)	225	293	- 68
Milan Doležal (ČSSD)	215	125	+ 90
Ing. Ladislav Dokulil (KDU-ČSL)	189	254	- 65
Antonín Večeřa (Sport)	178	170	+ 8
Ing. Milan Boček (PRO BUDIŠOV)	173	220	- 43
Miroslav Kubín (Za rozvoj Budišova, v roce 2006 KDU-ČSL)	136	134	+ 2
Rudolf Matoušek (KSČM)	131	165	- 34
RNDr. Zdeněk Machát (ČSSD)	118	195	- 76
Ing. Jana Švaříčková (KDU-ČSL)	97	85	+ 12
Hana Klímová (NK, v roce 2006 nekandidovala)	90	-	+ 90
Složení zastupitelstva			
Počet žen	3	3	0
Vysokoškolských titulů	6	7	- 1
Průměrný věk	47	47	0
Nejmladší zastupitel (Kašpar, Sedláček)	31	35	- 4
Nejstarší zastupitel (Matoušek)	61	57	+ 4

Za pomoci www.volby.cz sestavil Ing. Ladislav Dokulil

Naše zastupitelstvo

Po ustavující schůzi zastupitelstva v Budišově proběhla anketa BZ, předmětem níž byly údaje o členech zastupitelstva, které by mohly naše čtenáře zajímat. Odpovědi na otázky nebyly povinné, každý o sobě sdělil, co uznal za vhodné (pokud byla uvedena firma, je s ohledem na zákon vynechána). A tady je výsledek:

Petr Piňos, starosta

Od 1. ledna 2011 bude starostou z povolání, je ženatý, má 2 děti, vystudoval SPŠ Kožařskou ve Zlíně, je členem Mysliveckého sdružení Budišov a Sokola Budišov (FC Budišov-Nárameč), z čehož jsou zřejmé zájmy o myslivost a sport, zejména fotbal. Komunikuje v jazyce anglickém, poslouchá rockovou hudbu a metal. Jeho oblíbenými interprety jsou Jethro Tull, Deep Purple, Led Zeppelin Iron Maiden, The Bush (zmínka v kulturní rubrice v tomto čísle – pozn. red.), Sociál Band. Oblíbený film Dědictví aneb... a má rád Cimrmanoviny. Oblíbené čtení Budišovský zpravodaj (děkujeme – pozn. red.)

Ing. Ladislav Dokulil, místopředseda

Geodet, ve firmě je manažerem kvality a úředně oprávněným zeměměřičským inženýrem, je ženatý, má 2 děti a 2 vnoučata, absolvoval SVVŠ (dnešní gymnázium) v Třebíči a stavební fakultu ČVUT v Praze. Je členem Klubu českých turistů, Spolku zeměměřičů Brno a České křesťanské akademie. Má zájem o geografii ve všech podobách (God blessed Internet), mapy, zejména staré, zajímá se o turistiku, je zpracovatelem turistických map pro veřejnost, je lingvistou-amatérem (jazykový vokýnko ve zpravodaji) a jiné, pokud je čas. Komunikuje trochu v angličtině, rozumí slovenštině a (již málo) ruštině, němčině jen v TV přenosech z lyžování a závodů F1. Rád poslouchá blues, rock, country, zejména bluegrass, opery a vůbec každou kvalitní hudbu. Jeho oblíbenci jsou Janis Joplin, Deep Purple, Offspring, Ivan Rebroff, Czesław Niemen, Eva Olmerová, Spirituál Kvintet, Spooky Tooth, Canned Heat. Oblíbené filmy Ďáblův advokát (Al Pacino je Herec herců), Poslední pokušení Ježíše Krista. V televizi sleduje nejraději AZ kvíz a cokoliv od Jar. dy Cimrmana. Z oblíbených knih Tři muži ve člunu, sci-fi (např. Den trifidů) a jakékoliv encyklopedie, z časopisů Lidé a Země a Computer.

Rudolf Matoušek, místopředseda

Technik, vedoucí střediska, je ženatý, má 3 děti a 5 vnuků, absolvoval SZTŠ s maturitou, je členem SDH a včelařem. Rozumí ruskému jazyku, poslouchá lidovou hudbu, jinak má oblíbené Karla Gotta, Petru Janů, Marii Rottrovou atd. V TV sleduje sport a zprávy ČT. Má oblíbené časopisy Právo a Včelař, z knih historické romány. Jeho velikost bot je 9 a je nejstarším zastupitelem.

Ing. Milan Boček, radní

Elektroinženýr, v zaměstnání přístrojový technik, je ženatý, má 3 děti a 1 vnouče, absolvoval Gymnázium v Třebíči a elektrotechnickou fakultu VUT Brno. Je členem Junáka, z čehož vyplývá zájem o práci s dětmi. Dalším jeho zájmem je filatelie, rozumí ruštině a němčině. Poslouchá folk, country, trampské písně, jeho oblíbenými interprety jsou Michal Tučný, Věra Martinová a Robert Křesťan. V televizi sleduje hlavně sport, čte skautskou literaturu a detektivky.

Zdeněk Sedláček, radní

Živnostník, je ženatý, má 1 dítě, je členem Sokola Budišov, umí německy a rusky, poslouchá, co zrovna hrají, v televizi a v kině se dívá hlavně na komedie.

Milan Doležal

Stavební technik, je ženatý, má 2 děti, vystudoval SPŠ stavební v Třebíči. Je členem Mysliveckého sdružení Budišov, od r. 2003 jeho předsedou. Zájem má samozřejmě o myslivost a lovecké psy, ale i o motorismus. Umí rusky a rozumí němčině. Poslouchá rockovou hudbu s oblíbenou skupinou Kabát. V televizi sleduje přírodopisné snímky, sport, zpravodajství a má rád westernové filmy.

Vladislava Karasová

Úřednice, koordinátorka prodeje, vdaná, má 2 děti, vystudovala SEŠ v Břeclavi, zájem má o zahradu, ruční práce, četbu, divadlo, muzikály a tanec, domluví se anglicky a rozumí rusky, poslouchá každou hudbu – dechovku i cimbálovou, moderní pop i vážnou hudbu. Jejími oblíbenými interprety jsou Lucie Vondráčková, Marie Rottrová, Hana Hegerová, Čechomor, Pavel Šporcl, Eva Urbanová, Lucie Bílá. Má ráda klasické české pohádky, filmy od Marie Poledňákové, černobílé filmy s Burianem, Marvanem, Novým, v TV Stardance a přírodopisné filmy. Čte Budišovský zpravodaj (opět děkujeme), knihy od Dana Browna, Danielle Steelové, Betty Mahmoodyové – Z lásky k dítěti.

David Kašpar

Krajský tajemník ČSSD, je svobodný, bez dětí, absolvoval SOŠ obchodu a služeb Třebíč, studoval i UTB Zlín – marketingové a sociální komunikace, zájem má o sport, kulturu, hlavolamy a záhady, umí komunikovat ve slovenštině a částečně angličtině, rozumí něčemu i v jazyce německém a polském. Poslouchá veškerou hudbu od Vivaldiho přes Karla Gotta po Lady Gaga, má rád převážně česko-slovenské interprety. V televizi sleduje Okresní přebor, Show Jana Krause, Dr. House, jeho oblíbenými filmy jsou Světáci, Pelíšky, Forrest Gump, Avatar. Čas mu stačí pouze na časopisy Věda a technika, 21. století. Dva roky pracoval v brněnském studiu Rádía krokodýl (námet pro další zpravodaj – pozn. redakce), vlastní závodní licenci a chtěl by mít i pilotní průkaz (z Budišova pochází mnoho slavných letců – pozn. red.)

Hana Klímová

Prodavačka a skladnice, vedoucí v prodejně stavebnin, je vdaná, má 2 děti, absolvovala střední odborné učiliště, je členkou Budišovských žen a jejich příznivců, zajímá se o sport (lyžování, jízda na kole, jachting, sjíždění Vltavy a jiných řek na kajaku), je adeptkou myslivosti. Z jazyků umí ten slovenský a také německý a rozumí vepřovému jazyku. Z hudby poslouchá Iron Maiden, Sociál Band, Smokie, Hannah, Nazareth. Jejím oblíbeným interpretem je Karel Kosielski (SB – pozn. red.) Oblíbila si film Bobule, čte časopis Myslivost a knihy o upírce Hanako a Vražda na jahodovém poli.

Miroslav Kubín

Zámečník, je ženatý a má 3 děti. Absolvoval ZOU Velké Meziříčí. Zajímá se o cestování a zimní sporty. Umí slovensky a rusky a rozumí chorvatštině. Poslouchá hudbu šedesátých let, v televizi sleduje dokumenty o přírodě a čte odborné časopisy.

RNDr. Zdeněk Machát

Analytik-programátor, je svobodný, bez dětí, absolvoval Gymnázium Velké Meziříčí a přírodovědeckou fakultu na UJEP (nyní Masarykova univerzita) Brno. Aktivně provozuje hudbu a počítače, umí anglicky a rusky. Z hudby poslouchá cokoliv melodického (nikoliv např. techno, rap, hip-hop), především rock, metal, blues, folk, punk aj. Oblíbené má Led Zeppelin, Deep Purple, Jethro Tull, Jarka Nohavicu, Tři sestry a mnoho dalších. Jeho oblíbenými filmy jsou trilogie Pán prstenů (v rozšířené verzi), Limonádový Joe, Slavnosti sněženek, Hair, My Fair Lady. Čte trilogii Pán Prstenů a cokoliv dalšího od J. R. R. Tolkiena, z časopisů Budišovský zpravodaj (znovu děkujeme), Chip, Rock&Pop.

Ing. Jiří Man

Podnikatel, jednatel firmy, je ženatý, má 2 děti a 1 vnouče, absolvoval SOU Třebíč a VŠZ Brno, zajímá se o motorismus a sport, komunikuje částečně v němčině a rozumí angličtině. Poslouchá pop a vážnou hudbu, bez výrazných oblíbených interpretů. V televizi sleduje historické pořady a oblíbil si filmy s tematikou o letadlech nebo ponorkách. Čte nejvíce motoristické časopisy.

Mgr. Zdeněk Smrček

Učitel a výchovný poradce, je ženatý a má 2 děti. Absolvoval Gymnázium Třebíč, pedagogickou fakultu UJEP Brno a UK Praha – výchovné poradenství. Je členem Sokola, Moravského rybářského svazu a Zeměpisné společnosti. Zajímá se houbaření, rybaření, sport, cestování a historii. Poslouchá hudbu středního proudu, country a pop. Oblíbil si Petra Nováka, Waldemara Matušku, Michala Tučného, Beatles, Olympic. V televizi sleduje zejména zpravodajské relace, sportovní přenosy, komedie, divadelní hry Jára Cimrmana a pořady o přírodě. Čte literaturu faktu.

Ing. Jana Švaříčková

Agronom, finanční referentka, je vdaná a má 3 děti, vystudovala Gymnázium Třebíč, vysokou školu zemědělskou a Ústav inženýrské pedagogiky VŠZ Brno. Má zájem o rodinu, charitu a ruční práce. Umí slovensky, rozumí anglicky a rusky. Poslouchá folkovou a moderní křesťanskou hudbu. Jejimi oblíbenými interprety jsou Žalman, Spirituál kvintet a Učedníci (křesťanský folk – pozn. red.) Má v oblíbě zábavné televizní pořady (Partička), pořady o přírodě, vaření a zdraví (Pod pokličkou, Kluci v akci, Loskuták), z filmů zejména detektivky. Čte Sluníčko (má 4,5letou dceru), zpívá v budišovské schole a ráda staví betlémy.

Antonín Večeřa

Řidič autobusu, je ženatý, má 3 děti a 2 vnoučata. Je členem Sokola Budišov a zajímá se tedy o sport. Poslouchá populární hudbu a country, mezi jeho oblíbené zpěváky patří Jakub Smolík a Michal Tučný, sleduje pořady a filmy o karate a vůbec dobrodružné.

ZPRÁVY

Asistovaná pracovní rehabilitace „Druhá šance“

Ve středu 22. září proběhlo slavnostní otevření a požehnání projektu asistované pracovní rehabilitace „Druhá šance“, spolufinancovaného z Regionálního operačního programu. Akce se zúčastnil biskup brněnské diecéze Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle, zástupci Diecézní charity Brno, Krajského úřadu a Městského úřadu Třebíč.

Projekt svojí činností navazuje na aktivity K-centra Noe, jedná se o nabídku pracovních aktivit pro uživatele drog. Smyslem tohoto projektu je navracet uživatele drog do běžného produktivního života, vracet lidem jejich samostatnost, autonomii a odpovědný přístup k životu. Projekt nabídne motivovaným uživatelům drog smysluplnou, legální a placenou pracovní aktivitu. Nejedná se o vytváření umělého pracovní prostředí, přístup ke klientům bude nastaven motivačně tak, aby postupně dokázali úspěšně přecházet na běžný trh práce. Víceúčelová hala je projektována variabilně, aby bylo možné pracovní aktivity podle potřeb měnit. Objekt je rozdělen na dvě části – první část bude zařízena na ruční práce (dílna), druhá část umožní práci se „živým materiálem“ (skleník).

Více info. na tel. 739 389 230 (Ivo Vítek)

Kankán v rukavicích

Letošnímu 11. ročníku dýňobraní počasí nepřálo. K drobnému dešti se během nedělního dopoledne přidal i silný vítr, který rozmetl citelný chlad snad do každé skulinky. Vše nasvědčovalo tomu, že dýňobraní nebude.

Děšť po obědě ustal, vítr ne. Skupince věrných příznivců to nedalo a šla se Pod Hrázku podívat. Přivítala je dýňová vlajka, která se nakonec prodrala větrem i zimou a zavlála i letos uprostřed parketu, na němž žlutě zářilo opadané listí ze stromů.

Výtvorů bylo o trochu méně než v minulých ročnících, co však bylo nejdůležitější, vybírat bylo z čeho.

Mezitím se z parketu ozval zpěv, tančilo se, došlo i na kankán a soutěže pro děti i dospělé. Diváci s hrníčkem teplého čaje, či grogu se bavili a hlavně vybírali ty nejlepší z vystavených dýní. Ty byly po zásluze oceněny a dýňobraní, které nemá v našem okolí obdoby, bylo zakončeno společným tancem.

Pořádajícím ženám všichni, i když jim to možná mnozí neřeknou nahlas, upřímně děkujeme a těšíme se na příští dýňové setkání.

Zahájení stavby kanalizace

Dne 1. října 2010 byla v Budišově po mnoha letech přípravy zahájena stavba kanalizace a ČOV. Přítomni byli radní a zastupitelé městyse, radní kraje Vysočina Ing. Matějka, zástupci firmy Skanska, která bude dodavatelem stavby, zástupci projektanta – firmy Aqua Procon, firmy AP Investing a další.

Při vesměs optimistických projevech se zdůrazňovalo, jak se nám podařilo ještě získat velmi výhodnou dotaci, protože ty další už se tak výhodně nezískají – důvody všichni známe. Po oficiálním zahájení na úřadě městyse se jelo do bažinatého terénu pod Rejdůvní klepat na základní kámen. Povinná tabule s údaji o dotované stavbě stojí na křižovatce u bývalé pošty.

Divadlo v Budišově

V sobotu 17. 10. nás opět navštívili členové Amatérské divadelní skupiny Křemen z Bosonoh. Letos přijeli s proslulou divadelní komedií Manželství² od francouzského dramatika Georgese Feydeaua a jeho hereckého kolegy Maurice Desvallierese.

Komedie z prostředí pařížských měšťanů, plná omylů, záměn a nečekaných situací nás královsky pobavila. Necelé dvě hodiny byly plné smíchu a zábavy pro nás diváky. Bohužel jako vždy, když u nás hraje někdo cizí, byla malá návštěvnost. Avšak ti, kteří přišli, nelitovali. V době, kdy v televizi je problém něco rozumného najít, bylo toto představení pro mě balzám na duši. Je pravda, že se člověk musí přinutit někam jít. A když je doma televize...

Doufám, že až nás někdo přijede pobavit příště, sejde se nás v sále víc a jistě opět nebudeme zklamáni. Je totiž dobré, když se lidé sejdou někde jinde než na nákupu či u lékaře.

Jarmila Ujčíková st.

50 let včelařů v Budišově

V sobotu 21. listopadu 2010 se v restauraci Sport sešli včelaři z Budišova a okolí. Příležitostí k tomu jim byla oslava 50 let od založení základní organizace Českého svazu včelařů v Budišově.

Předseda, výbor a členové ZO Budišov Českého svazu včelařů

Ocenění za dlouholetou práci pro organizaci přitom získali Karel Matoušek, Rostislav Nestrašil, Karel Syrový, Ladislav Syrový, František Šoukal, Jaroslav Ujčík, Božetěch Vostál, Antonín Vrba, Jiří Vrba a Josef Žák. Pochvaly za vzorné vedení kroniky se dočkal Zdeněk Kotásek.

Ocenění získal i dlouholetý předseda budišovských včelařů Ladislav Syrový

Údaje z historie můžeme získat na základě výňatků z projevu předsedy ZO ČSV Jiřího Černého:

V roce 1960 se v celém našem státě, tehdejším Československu, prováděla nová úprava krajů a okresů. Na základě těchto změn byla v Budišově, okres Třebíč, založena nová organizace českých včelařů. Původně se tato organizace měla skládat z obcí Budišov, Tasov, Rudíkov, Nárameč, Překov, Vlčatín, Nový Telečkov, Oslavička, Kamenná, Klementice, Rohy, Pyšel a Vaneč. Při předběžném jednání s těmito obcemi Pyšel a Vaneč účast v nově vznikající organizaci odřekly s tím, že zůstanou ve stávající ZO Náměšť nad Oslavou.

První schůze včelařů jmenovaných obcí se konala 29. 5. 1960, kdy byli také zvoleni členové výboru:

Předseda Josef Slabý, místopředseda Ludvík Černý, jednatel Ladislav Pavlíček, pokladník Karel Pavlas, revizní komise Alois Kuřátko a Jan Šoukal. Okresním důvěrníkem byl zvolen Jaromír Pospíšil

Takto vznikl vůbec první výbor s 50 členy a 428 včelstvy, z toho 52 včelstev od JZD Nárameč, Rudíkov, Oslavička a Nový Telečkov.

Žádný začátek není jednoduchý. Potýkali se s různými problémy, jako například zajišťování poukázek k odběru zlevněného cukru, kontrola dodávek medu, obstarávání léčiva apod. Při všech těchto potížích se ale organizace rozběhla velice úspěšně.

Není pravdou, že jsme občanské sdružení, které stát nepotřebuje. Včela medonosná, kromě pylu, vosku, propolisu, mateří kašičky, včeliho jedu a medu, je 95% opylovač hmyzosubných rostlin. Nebýt nás včelařů, promění se ráz přírody. Místo krásných květů nás budou obklopovat bodláky, ovocnáři a zemědělci se budou muset spokojit s poloviční úrodou. Můžeme být rádi, že zvítězil zdravý rozum a nikdy k tomu nedojde. Vždyť včela a příroda se vyvíjejí již několik miliónů let a včelař je tu od toho, aby tomu nebylo jinak. Znamý německý fyzik a matematik Albert Einstein řekl: „Jestliže z nějaké příčiny vymizí z této planety včely, do čtyř let zde nebudou ani lidé“.

A ještě současný výbor budišovských včelařů:

Předseda Jiří Černý, místopředseda Josef Syrový, jednatel Ing. Milan Tomandl, pokladník Ing. Stanislav Maštaliř, členové výboru Rudolf Matoušek a Lubomír Doležal.

Budišovští včelaři ve Sportu

Z HISTORIE

Živnostenský rejstřík obce Budišov-Mihoukovice, 1896–1929 – část II

Okresní úřad Třebíč, i. č. 64 B, živnostenský rejstřík, Budkovice-Mihoukovice

Odd. A. Svobodné živnosti, fol. 87-92

Odd. A. Svobodné a řemeslné živnosti

Č. poř.	Jméno / narozen	Živnost / č. p.	Od	Do
1	Julius Inwald, 1882	Obchod s dobytkem, č. 69	28. 7. 1911	Zaniklo dle vl. n. 121/1943 Sb
2	Jakub Šula, 1874 Hodov	Dtto, č. 11	17. 1. 1912	Dtto
3	Cyril Halámek, 1858	Obchod smíšeným zbožím, č. 56	16. 5. 1913	8. 10. 1925
4	Antonín Robotka, 1886 Hodov	Prodej ovoce a zeleniny, č. 68	22.10. 1913	19. 10. 1920
5	Rudolf Šlesinger, 1853 Hostěnice	Obchod s potravinářským zbožím, kuchyňským nádobím, máslem a vejci, č. 109	8. 8. 1918	5. 5. 1920
6	Františka Inwaldová, 1881	Obchod smíšeným zbožím, č. 39	11. 2. 1919	22. 5. 1919
7	Václav Píta, 1885 v Krhanicích	Prodej cukrovinek na trzích a poutích, č. 97	3. 7. 1919	1. 5. 1920
8	Firma Bratři Šlesingerové, Rudolf 1880, Josef 1879	Výroba cementového zboží, č. 120	17. 7. 1919	20. 1. 1927
9	Antonín Hráček, 1893 Budišov	Hudebnictví, č. 161	6. 8. 1919	Přerušeno 11. 8. 1933, zaniklo dle vl. n. 121/1943 Sb
10	Filip Bäck, 1860 Budišov	Obchod zemskými plodinami, č. 46	20. 1. 1920	14. 2. 1923
11	Rudolf Šlesinger, 1853	Obchod veškerým zbožím na průkaz způsobilosti nevázaným, č. 109	31. 5. 1920	5. 5. 1923

Č. poř.	Jméno / narozen	Živnost / č. p.	Od	Do
12	Alois Škoda, 1872	Obchod kůžkami, č. 160	12. 8. 1920	23. 2. 1924
13	Antonín Robotka, 1886 Hodov	Obchod ovocem, zeleninou, mlékem a mléčnými výrobky, zemskými plodinami, č. 68	20. 11. 1920	30. 6. 1924
14	Karel Voneš, 1894	Hokynářství, prodej vajec, másla, mléka, Míhoukovice č. 14 a na trzích	28. 1. 1921	13. 8. 1923
15	Karel Obrdlík, 1867 Budišov	Obchod surovými kožemi, č. 158	24. 3. 1921	31. 3. 1922
16	Božena Vacínová, 1901 Plzeň	Obchod střížním a galanterním zbožím, prádlem, č. 157	25. 4. 1921	Zaniklo dle vl. n. 121/1943 Sb
17	Josef Šlesinger, 1879	Výroba lihovin studenou cestou, č. 93	9. 9. 1921	2. 10. 1940
18	Alžběta Slabá, 1886 Velká Oslavice	Obchod smíšeným zbožím, Míhoukovice č. 21	7. 6. 1922	Zaniklo dle vl. n. 121/1943 Sb
19	Richard Bäck, 1888 Budišov	Obchod smíšeným zbožím, č. 46	28. 3. 1923	24. 7. 1940
20	Dtto	Obchod zemskými plodinami, č. 46	3. 8. 1923	Přerušeno 29. 12. 1934, Zaniklo dle vl. n. 121/1943 Sb
21	Karel Voneš, 1894 Budišov	Prodej vajec, zeleniny, mléčných výrobků, drůbeže, zvěřiny na trzích, poutích a slavnostech	16. 8. 1923	†4. 5. 1946
22	Alois Šlesinger, 1892 Hostěnice	Obchod zbožím smíšeným, č. 109	25. 8. 1923	10. 1. 1933
23	Jan Nožička, 1897 Budišov	Obchod zemskými plodinami, č. 22	18. 9. 1923	Zaniklo dle vl. n. 121/1943 Sb
24	Alois Škoda, 1872 Budišov	Zprostředkovávání obchodu dobyt看, č. 52 a na trzích	7. 3. 1924	†10. 2. 1929
25	Kristina Šlesingrová 1872 Budišov	Obchod cukrovím, č. 27	30. 10. 1925	31. 8. 1944

Č. poř.	Jméno / narozen	Živnost / č. p.	Od	Do
26	Karel Pavlas, 1901 Zahradiště	Obchod smíšeným zbožím, č. 56	14. 11. 1925	4. 12. 1941
27	Julie Krčálová, 1898 Budišov	Trhovectví mléčnými výrobky, zeleninou, vejci, drůbeží, kůzlaty a ovocem	23. 6. 1927	9. 5. 1936
28	Emil Burian, 1904 Častotice	Obchod jatečným dobytkem bez přechovávání ve stáji, č. 79	17. 6. 1928	11. 10. 1928
29	Jan Kratochvíl, 1876 Rudíkov	Zprostředkování obchodu dobyt看	8. 3. 1929	Zaniklo dle vl. n. 121/1943 Sb
30	Matoděj Drápela, 1900 Míhoukovice	Obchod máslem, vejci, drůbeží, ovocem a zeleninou na trzích	11. 3. 1929	3. 2. 1930, bydlí Míhoukovice 4
31	Jan Chyba, 1898 Budišov	Doprava zboží nákladním autem, č. 65	20. 4. 1929	20. 10. 1933
32	Jan Bednář, 1874 Budišov	Obchod střížním zbožím, č. 155	23. 5. 1929	1. 8. 1930
33	Rudolf Škoda, 1903 Budišov	Zprostředkování obchodu veškerého chovného dobytka, č. 8	9. 7. 1929	24. 1. 1931

Uzavřeno 31. 12. 1929

Pro Budišovský zpravodaj vyhledal PhDr. František Gregor

LIST

*K pádu roste
Něžně zpívá
melodie prosté
Kroužení kroužení
V překrásné křivce padá
nádhernou smrti vyzdoben
Je a není je a není
letící hvězdě podoben
Celé své bytí do pádu vkládá*

Jiří Daniel

Z historie budišovské školy VII

Spodní řada zleva: Jindřiška Ondráčková – Studnice, Věra Dvořáková – učitelka,
P. Stanislav Kovařík – farář, p. Gretzová – učitelka, Josef Pochop – ředitel,
Bedřich Kolář – učitel, František Smrček – učitel a Marie Ošmerová – Kamenná

Druhá řada (odspodu) zleva: Marie Roušová – Kamenná, Vilemína Slaviková – Pyšel,
Ludmila Cabejšková – Pyšel, Jaroslava Jarošová – Budišov, Věra Ondráčková – Pyšel,
Anežka Marková – Hodov, Marie Šíroká – Pyšel a Zdenka Mrňová – Doubrava

Třetí řada (odspodu) zleva: Marie Svobodová – Hodov, Marie Mrňová – Kamenná,
Helena Horká – Kundelov, Marie Musilová – Pyšel, Marie Suchánková – Budišov,
Ludmila Šíroká – Pyšel a Miluše Machátová – Budišov

Horní řada zleva: Anna Cipryánová – Budišov, Slávka Švihálková – Rohy,
Věra Šíroká – Pyšel, Anděla Zezulová – Mihoukovice, Marie Hedejová – Budišov, Milada
Nováčková – Budišov, Marie Mezlíková – Budišov a Libuše Veselá – Budišov

Spolužáky vyhledala Zdenka Nováčková, roz. Mrňová

Spodní řada zleva: Mrnušítková – Staňková, Pyšel; Mezlíková – Dvořáková, Hodov; Šindelková – učitelka (Třebíč), P. Stanislav Kovařík – farář; Josef Pochop – ředitel; Josef Zelinka – učitel (třídní); O. Gretzová – učitelka (Třebíč); Věra Dvořáková – učitelka (Třebíč) a Šabacká – Machoňová, Pyšel

Druhá řada (odspodu) zleva: Komínková – Ujčíková, Hodov; Lázníčková – Žáková, Rohy; Benáčková – Rybníčková, Nárameč; Dvořáková – Lopatová, Pozďatín; Klímová – Grygerová, Hodov; Palasová – Beránková, Budišov-Mihoukovice; Voborná – Dufková, Hodov; Janová – Vašíčková, Budišov; Svobodová, Hodov; Eichlerová – Kalinová, Budišov; Votavová – Nevrtalová, Pozďatín a Kudrnová – Pospíšilová, Nárameč

Třetí řada (odspodu) zleva: Bedřich Kolář – učitel; Vladimír Večeřa, Studnice; František Kafka, Rudíkov; Stanislav Krška, Pyšel; Antonín Kafoněk, Budišov; František Nováček, Budišov-Mihoukovice; Josef Krejčí, Studnice; Václav Široký, Pozďatín; František Kafoněk, Budišov; Josef Syrový, Kundelov a Josef Novotný, Studnice

Horní řada zleva: Jan Řihák, Budišov; Milan Chalupa, Pyšel; Rudolf Kudrna, Vičatín; Jaroslav Dufek, Rohy; Miloš Cabejšek, Pyšel; Josef Horký, Vičatín; Miroslav Dufek, Pozďatín; František Pažourek, Rudíkov; Jaromír Mezlík, Překov a Antonín Komínek, Rudíkov

Nádvoří budišovského zámku r. 1950

Spolužáky vyhledala Milada Beránková, roz. Palasová

První řada zleva: Marie Vítová – Syrová; P. Stanislav Kovařík, farář; Bedřich Kolář, učitel;
Věra Dvořáková, učitelka; Josef Pochop, ředitel; Otýlie Gretzová, učitelka;
Aloisie Šindelková, učitelka a Marie Jandová – Požárová

Druhá řada odspodu zleva: Marie Vaňková; Marie Kratochvílová – Vrbová;
Marie Janštová – Dvořáková; Terezie Dufková – Široká; Marie Veselá;
Marie Věžníková – Palátová; Marie Mezlíková – Buďová a Božena Zedníčková – Hošková

Třetí řada zleva: Drahomíra Žáková – Skokanová; Štěpánka Požárová – Večeřová;
Libuše Ošmerová; Eliška Vrbová – Gothardová; Anděla Mezlíková – Kučírková;
Marie Beranová – Johnová; Drahomíra Kafková – Zezulová;
Marie Hejátková – Kovaříková; Marie Svobodová – Šafránková
a Jiřina Roušová – Mezlíková

Horní řada zleva: Jaroslava Sedláková – Zikmundová; Jaroslava Večeřová – Krejčová;
Jarmila Suchánková – Ondášová; Božena Pavlíčková – Škarková;
Libuše Nováčková – Velebová; Marie Ondráčková – Žáková;
Marie Jelínková – Nováčková; Marie Zalabová – Lavická; Libuše Chalupová – Stloukalová
a Božena Svobodová

Spolužáky vyhledala Marie Nováčková, roz. Jelínková

Spodní řada zleva: P. Stanislav Kovařík, farář; Bedřich Kolář, učitel;
Věra Dvořáková, učitelka; Josef Pochop, ředitel; František Smrček, učitel;
Otýlie Gretzová, učitelka a Aloise Šindelková, učitelka

Druhá řada odspodu zleva: Stanislav Krátký – Budišov; Miroslav Hort – Budišov;
Josef Vrba – Pyšel; Ladislav Machát – Budišov; Vladimír Musil – Kojetín;
Otakar Dvořák – Budišov; Antonín Moravec – Pyšel; Bohuslav Havlíček – Vlčatín
a Jiří Vít – Kundelov

Třetí řada odspodu zleva: Josef Zejda – Mihoukovice; Josef Tesař – Budišov;
Josef Dvořák – Rohy; Jaroslav Jaša – Rudíkov; Karel Eichler – Budišov;
Drahomír Vošmera – Pozďatín; Josef Tůma – Pyšel; Jiří Ramach – Nárameč
a Josef Jaša – Vlčatín

Horní řada: František Krejčí – Studnice; Zdeněk Machát – Budišov; Jiří Tomšík – Budišov;
Bohumil Vávra – Nárameč; Vlastimil Odehnal – Nárameč; Jiří Vlček – Nárameč;
Bohumil Drápela – Mihoukovice; Josef Tůma – Pyšel; Josef Chytka – Pyšel
a Jaroslav Dvořák – Kamenná

Spolužáky vyhledal Vladimír Musil z Kojetína

Co se v Mihoukovicích povídalo a po generace předávalo

Vzpomínka na staré Mihoukovické povídačky složené podle popisných čísel a v tehdejší nářečí

- č. p. 1 Slabé seče na lóce
- č. p. 2 Zezulka pohrabuje
- č. p. 3 Janček na vůz nakládá
- č. p. 4 Drápela sešlapuje
- č. p. 5 Průša se chce ženiti
- č. p. 6 Tomšičku bráti
- č. p. 7 a Voneš se oblíká do zelených kací
- č. p. 8 Vrškovka káru veze
- č. p. 9 Pospíšilka na ni leze
- č. p. 10 Doležalka káru pomazala, aby kára nevrzala
- č. p. 11 Ondráčkovka chrta peče, až jí sádlo z tróbe teče
- č. p. 12 U Šulů v chalópce, sedí babka s dědkem na d'obce
- č. p. 13 U Tomšíků pod lavicó, bijó bleche rukavicó
- č. p. 14 Palas zabil kravo
- č. p. 15 Robotka dostal hlavo
- č. p. 16 Kubíček ocas, ó to bude nečas

O zbylých pěti číslech nevíme nic

Budišovskému zpravodaji „předala“ Emilie Kubínová

ZO-SPO MIHOUKOVICE 1932–1982

Fotografie Ladislav Vrba

dodatek

Dnes přinášíme zbytek fotografií mihoukovických hasičů tak, jak se je podařilo získat. Omlouváme se za horší kvalitu, ale lepší nemáme.

redakce Budišovského zpravodaje

Zdeněk Sedláček

Bohumil Borůvka

Josef Beránek

Jiří Havlík

Karel Doležal

Jiří Nejedlý

Josef Krčál

Václav Doležal

Doplnění

Mihoukovičtí hasiči, jejichž portréty byly zveřejněny v minulém čísle, se mohou pochlubit i ženským hasičským sborem. Ten se mezi lety 1955 – 60 zúčastňoval hasičských soutěží a úspěšně tak reprezentoval nejen Mihoukovice, ale i Budišov.

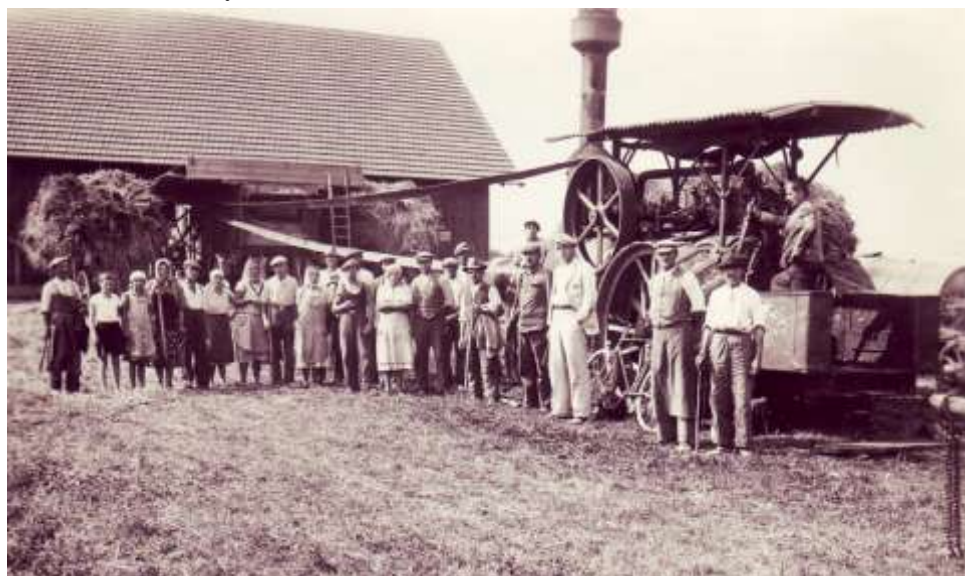
V archivu Milady Beránkové (roz. Palasové) se z tohoto období zachovala fotografie, kterou rádi zveřejňujeme.

Klečící zleva: Marie Šulcová, Božena Pavlíčková, Milada Palasová, Vlasta Janová
a Marie Švecová

Stojící zleva: Josef Tvarůžek, Milada Benáčková, Božena Doležalová, Marie Janová
a Růžena Robotková (prov.)

Jak se dříve mlátilo obilí

Nakládání dřevěných klád na budišovském nádraží

Z BUDIŠOVA A OKOLÍ

Boží mlýny melou aneb Spravedlnost není tak slepá

26. října 2010 městský soud v Praze odsoudil architekta Marka Řičáře k sedmi letům odnětí svobody za patnáctimilionový podvod. Hlavní důkazy pro rozhodování soudu byly v účetnictví společnosti Bono Publico, které Řičář nechtěl vydat bývalému budišovskému starostovi Pěťovi a kvůli kterému patrně vznikla kauza Budišov. Aniž bychom jeho úděl architektu Řičářovi přáli, přece jen můžeme cítit určité zadostiučinění, že snad ta spravedlnost není až tak slepá. Dnešní soud totiž je (po trebičském soudu, který před rokem svým rozhodnutím nepřímou obhajil nevinu v té době již nežijícího Pěti) dalším potvrzením toho, že Budišov figuroval mezi černými obcemi zcela nevinně (kdo krade, ten lže).

K tomu jako ilustrace nejlépe poslouží citace úryvků z článků na serverech našich médií, náhodně vybraných na internetových stránkách (kráceno, avšak neměněno). Některé v nich uvedené údaje nejsou až tak úplně přesné, ale jedná se o nepřesnosti na celkem nevýznamné úrovni.

Ladislav Dokulil

Vedení Budišova a obecně prospěšné společnosti Bono Publico podalo trestní oznámení na architekta Marka Řičáře. Prý podváděl při zakázkách, které Bono Publico zadávalo jeho firmě. V jednu dobu totiž stál v čele obou subjektů. Právě Řičář přitom loni upozornil policii na údajnou manipulaci s dotacemi EU, které se měli dopustit bývalý šéf kabinetu premiérů Stanislava Grosse a Jiřího Paroubka Zdeněk Doležel, úředník ministerstva zemědělství Miloslav Řehulka a starosta obce Budišov Ladislav Pěťa (ČSSD).

aktualne.cz 17. 4. 2007

Patnáct milionů. To je výše dotace na zpracování internetového projektu za 300 milionů korun. Předložil ho architekt Marek Řičář, známý mimo jiné z kauzy Budišov. Navzdory zamítavým stanoviskům některých ministerských úředníků, kteří považovali projekt za příliš drahý a nevhodný, ministerstvo poskytlo dotaci na jeho zpracování mikroregionu Podještědí, jenž o ni požádal. Výše dotace byla standardní – pět procent předpokládaných nákladů, tedy 15 milionů korun. Od mikroregionu putovaly peníze na účet společnosti Bono Publico, která se měla o projekt postarat. Marek Řičář, ředitel společnosti, ale částku z konta společnosti odvedl. Projektovou dokumentaci, která měla stát oněch patnáct milionů, Řičář nakonec opravdu předložil. Hodnota projektu se v ní snížila z 300 milionů na pouhý jeden milion. Pětiprocentní státní dotace tedy měla činit místo patnácti milionů padesát tisíc.

iDNES.cz 19. 2. 2008

Budišov – Bývalý budišovský starosta Ladislav Pěťa, známý především díky kauze Budišov, v úterý 12. května zemřel. Podle neoficiálních informací podlehl rakovině, s níž se delší čas léčil. Nařčení, že skupina kolem Pěti nadhodnotila náklady na rekonstrukci zámku v Budišově o třicet milionů korun, policejní vyšetřování neprokázalo. Vydíraným v kauze měl být architekt Marek Řičář, po kterém Pěťa a spol. chtěli účetnictví Bono

Publica, společnosti, která vznikla kvůli opravě budišovského zámku. Ten je nyní pod policejní ochranou.

trebicky.denik.cz 13. 5. 2009

Ve středu skončila jedna fáze kauzy Budišov, jež byla spuštěna roku 2006. Tehdy to byl velký případ, starosta Budišova Ladislav Pěta byl natáčen skrytou kamerou TV Nova, mělo se jednat o zneužívání dotací EU v milionech; „perfektní“ investigace. V případě figurovaly velké ryby – poradce dvou socialistických premiérů Zdeněk Doležel a taky bývalá náměstkyně ministerstva pro místní rozvoj Věra Jourová. Doležel měl vydírat korunního svědka (muže, který skrytě natáčel Pětu) architekta Marka Řičáře. Časem vyšlo najevo, že se věci mají jinak. Starosta Pěta, Doležel a další hrdinného architekta nevydírali, spíš naopak, chtěli s ním dál pracovat. Proto teď soud Pětu, Doležela a také úředníka Miloslava Řehulku osvobodil. Dokonce i žalobce navrhoval zproštění viny. Taky s Jourovou bylo vše opačně: podle všeho se jí Řičář surově, odporným způsobem pomstil za to, že bránila, aby MMR obral o 15 milionů korun (přesně 15 453 246 korun). Ty si domnělý hrdina naučtoval za dokumentaci projektu pro společnost Bono Publico, jehož hodnota měla být ve skutečnosti jen 46 754 korun. Taková malá velká domů. Peníze Řičář (jeho Ateliér Habitat) nikdy nevrátil. Kauza Budišov končí obrácena na hlavu. Ukázalo se, že policii, žalobcům a soudu stačí svědectví jednoho člověka, jehož věrohodnost si ani nikak neověřili. Naletěli mu i investigativci Novy; nechali se jím zneužít a podíleli se na poničení života Věry Jourové i dalších lidí, kteří nikoho nevydírali.

tyden.cz 16. 07. 2009

Bývalá náměstkyně ministra pro místní rozvoj byla obviněna v roce 2006 za přijetí úplatku. Později se ukázalo, že obvinění bylo nepravdivé. Jourová proto požadovala náhradu škody ve výši 3,5 milionu korun. Ministerstvo spravedlnosti zaplatí někdejší náměstkyni ministra pro místní rozvoj Věře Jourové v souvislosti s jejím stíháním v takzvané kauze Budišov zhruba 138 600 korun. Má jít o náhradu škody za výdaje na obhajobu. Dalším nárokům úřad nevyhověl. Nároku na peněžitou satisfakci za nemajetkovou újmu ministerstvo nevyhovělo, protože byl již promlčen. Jourová v prosinci 2008 řekla, že kvůli svému zadržení jí byly zrušeny dvě pracovní smlouvy, které jí měly přinést 2,9 milionu korun. Na zbylých zhruba 600 000 korun pak vyčíslila náklady, které prý zaplatila v souvislosti s kauzou, například za advokáta. „K mému osobnímu a profesionálnímu zničení stačily čtyři minuty ve zmanipulované reportáži, na které pak stálo celé absurdní obvinění a ještě absurdnější vyšetřování. Právně věc napravit bude nejspíš trvat roky,“ sdělila loni ČTK. Na lavici obžalovaných má naopak usednout Řičář, s dalšími lidmi čelí obvinění z dotačního podvodu za víc než 15 milionů korun. O údajně neoprávněně vyplacené dotaci ve výši 15,5 milionu korun v souvislosti s Řičářem mluvila Jourová již v prosinci 2008.

iHNed.cz 17. 6. 2010

Architekt Marek Řičář, který figuroval jako klíčový svědek v takzvané kauze Budišov, má jít za dotační podvod za 15,5 milionu korun a za legalizaci výnosů z trestné činnosti, tedy praní špinavých peněz, na sedm let do věznice s dozorem. Rozhodl o tom dnes Městský soud v Praze. Řičářův majetek má propadnout státu, soud muži také na pět let zakázal vykonávat funkce například statutárního orgánu ve společnostech zabývajících se

projektovou činností. Ze stejných trestných činů uznal soud vinným i Jiřího Bažanta, kterému za to vyměřil pět let vězení s dozorem. Josefu Kamenskému uložil za dotační podvod tříletý trest vězení podmíněně odložený na zkušební dobu tří let, Václav Vít dostal za praní špinavých peněz osmnáctiměsíční trest vězení podmíněně odložený na zkušební dobu dvou let. Obžaloba viní bývalého předsedu Sdružení obcí Podještědí (SOP) Kamenského, bývalého ředitele a společníka obecně prospěšné společnosti Bono Publico a bývalého jednatele společnosti Atelier Habitat Říčáře a někdejšího člena správní rady Bono Publico, bývalého koordinátora projektů v Atelier Habitat a jednatele společnosti Synergie Bažanta z toho, že v roce 2005 od ministerstva pro místní rozvoj (MMR) podvodně vylákali dotaci ve výši 15,5 milionu korun na zpracování dokumentace k projektu Bono Publico Čechy, jehož náklady měly dosáhnout 311 milionů korun. Podle Říčáře šlo mimo jiné o vybudování multimediálních komunikačních center v regionech. Část peněz, 1,1 milionu korun, Říčář podle spisu převedl i na účet bývalého manažera projektů v Bono Publico a někdejšího pracovníka Krajského úřadu v Liberci Víta, který dle obžaloby o podvodu věděl. Většinu z nich prý Vít vybral, předal Říčářovi a nechal si 50.000 korun.

ctk.cz 26. 10. 2010

Z korunního svědka v kauze Budišov Marka Říčáře je podvodník. Z podvodu a praní špinavých peněz ho v úterý 26. října zatím nepravomocně uznal vinným Městský soud v Praze, který ho odsoudil na sedm let vězení. Říčář, ředitel a společník obecně prospěšné společnosti Bono Publico, spustil kauzu Budišov, ve které mělo jít o podvod s evropskými dotacemi. Doležel, Řehulka a již zesnulý starosta Pět'a měli nadhodnotit opravu budišovského zámku o třicet milionů, které si údajně chtěli strčit do vlastních kapes. Nic prokázáno nebylo. Soud aktéry osvobodil i v kauze údajného vydírání architekta Říčáře. Právě jeho nyní soud označil za podvodníka. Důkazem bylo i účetnictví společnosti Bono Publico, která měla před lety zajišťovat opravu nejen budišovského zámku, ale i zámku v Třebíči.

horacke-noviny.com 2. 11. 2010

Nepozorností při kopírování vypadly z konečného znění minulého čísla zpravodaje dva krátké texty, věnované doprovodnému programu při příležitosti Multikulturního dne na ZŠ Budišov. Spolu s omluvou autorkám je tedy ještě dodatečně zařazujeme do tohoto čísla s vědomím, že dobrých zpráv není nikdy dost:

Návštěva břišní tanečnice na naší škole

Když jsme se dozvěděly, že na náš multikulturní den přijede břišní tanečnice, která vyhrála největší soutěž v břišních tancích v Egyptě, byly jsme velmi nadšené a natěšené. A měly jsme se na co těšit! Když přijela a poprvé nám zatancovala, nechtělo se nám věřit, že je to skutečný člověk.

Po svém výstupu nám ukázala šaty a rekvizity, které jsme si mohly i půjčit. Byla to jedinečná příležitost vyzkoušet si tyto pomůcky, takže na ně stála fronta. Ale to vůbec nevadilo, byly jsme strašně rády, že si je můžeme takhle zblízka prohlédnout.

Potom nám začala ukazovat některé taneční prvky a my jsme se je pokoušely napodobovat. Nejnadšenější z nás se přišly podívat i na pokračování tohoto programu, které bylo vyhrazeno pro budišovské ženy. Celé odpoledne s Katkou bylo prostě super!

Takže Katko, moc Vám děkujeme!

žákyně ZŠ Budišov

Tančím, ... tančíš? ... tancujeme...

Budišovské ženy měly možnost s Kateřinou Krejčovou pokračovat v odpoledních hodinách v sále školy.

Ať jsme se snažily sebevíc, rozvlnit boky, klást půvabně nožku přes nožku, to se nám doopravdy nepodařilo. I když Kateřina – mistryně světa v orientálních tancích – byla skvělou učitelkou i moderátorkou.

V příjemné pohybové atmosféře, bez přítomnosti mužů, jsme strávily dvě hodinky v světě pohádkové hudby, ladných pohybů a vítané ženské plnosti.

Je škoda, že evropská kultura málo preferuje přirozený půvab žen, k němuž patří i nedokonalosti těla. Východní tradice jsou k ženám „krev a mlíko“ vstřícnější.

A tak v duchu potřeby pohybu a respektování limitů postav, výdrže i věku budeme pokračovat v hodinách jógy i v Budišově. Přijďte, jste všichni srdečně zváni.

Kateřina Krejčová by měla radost. I její a naši příznivci. Jen díky Ing. Tesařovi, který o nás, školu a Budišov tak nezištně pečuje, jsme mohly toto setkání realizovat. Bez jeho nápadů, známostí, pomoci s dopravou bychom si jen těžko zatancovaly ve světě pohádek z Tisíce a jedné noci.

Jana Smrčková

Změňme tradiční, znamení měsíční!

Nazývejme už věci správnými jmény. Pokud mě máte za blázna, uvedu pár křiklavých příkladů.

Jaký je to muž-lev, když od rodiny prchá jako zajíc a ještě při tom kličkuje, samozřejmě u soudu. Nebo ženy-ryby, u kterých se předpokládá více mlčení, než mluvení, dostávají často „syndrom plivající kobry“. A na koho asi dští jedy v každém slově i gestu? No třeba na chudáky štíry.

A co takový býk, symbol síly a nebojácnosti! Když ho pak vidíte zbabělého, se staženým ocasem jako smrdutý kojot préríjní, co tedy platí? Zásadový beran mění názory jako chameleon barvy. A jiný člověk-vodnář sedí sveřepě jaké žába na prameni. Mám pokračovat v příkladech?

Doba se změnila, lidé už nevěří na duchy a znamení. Takže se přimlouvám za inovaci v této duchovní sféře, aby se mohli modifikovat horoskopy na ta správná zvířata.

Jen tam nechte, prosím, znamenité znamení štíra, ten si stále drží svoje renomé a vysokou úroveň. Znáám mnohé lidi tohoto nevypočitatelného znamení! Ale nejlíp sebe...

Ing. Rostislav Tesař

Už troubějí, už troubějí, Klímovi jeleni

Tato velká, plachá a krásná zvířata sice patří do volné přírody, třeba do Žďárských lesů nebo rozsáhlých Jeseníků, ale i v zoo a oborách je krásné a poučné pozorovat jejich život. Od jara přes zimu až do narození další generace malých jelínků. Jelen evropský, cervus elaphus, titán lesa!

Při krmení je krásně vidět hierarchii ve stádu, lidově řečeno, kdo je tady pánem. Nevím, jak je to ve vaší rodině, ale tušíte správně: Pan Jelen tam má ty své Jelenice na povel! No a jeho hlasité a hrdé troubení v druhé polovině září se pak nese touto požehnanou krajinou, vyčerpanou a zklidněnou po rušném létě, jako kontrast k tomuto předzimnímu klidu. I jako signál mužné rozplozovací síly přírody, která nikdy neutuchá. Během říje ztratí jelen až třetinu své váhy, jak ho ta láska vyčerpá.

Vím ale také, proč se muži-paroháči přirovnávají k majestátnému jelenovi. On prostě všechny ty přípravné otcovské povinnosti nezvládne, a tak se tam takticky zapojí i ti slabší chlapi (jeleni), kteří si chtějí také užít kouzla lásky. Znáte možná ten vtip, jak se manžel nenadále vrátí domů a najde manželku in flagranti se sousedem. Manžel se do něho pustí, hlava nehlava. Nevěrná choť ho loajálně povzbuzuje: „Jen mu dej, to on za to může, ne já... a parohama do něj!“

No a teď vám toho čtyřnohého savce popíšu. S parohy trčí skoro 3 metry nad zemí, špičky parohů jsou ostré, a končí v oválné lebce s krásnými, hlubokými očima. Pak následuje...

ale raději než to psát, zajděte se na ně za koleje podívat.

Myslivci tvrdí, že na jelením paroží a ženském těle člověk začne chápat, co je to estetika. Tak z toho jsem jelen. Ale na něčem se přece chlapi musí učit vnímat krásu světa, no ne?

Než tam k oboře za Řihákovými dojdete třeba s vašimi dětmi nebo vnuky, vzpomeňte si, kdo zachránil Smolíčka pacholíčka, a zazpívejte si s nimi ...na tý louce zelený, pasou se tam jeleni...

Bůh ví, jestli mu teď v zimě mrznou nohy, jako nám. Ale určitě se už těší, jako my, na příští jaro...

Ing. Rostislav Tesař

Foto: Lukáš Klíma

Hovory na lavičce

V době, kdy mi bylo mezi 12 a 14 lety, začal jsem, víc než dříve, vnímat rozdíly v životě našich rodičů v městě a na venkově. Pro naše matky byla společná péče o děti a domácnost, na venkově navíc (a to o ten největší kus dne) práce v zemědělství. V Budišově jsem to vnímal na příkladu mých tetiček a maminek mých kamarádů. Tyto ženy mívaly pramálo času na něco jiného. Jedinou změnou během týdne byla pro ně cesta do kostela a snad potom i chvilka v nedělním odpolední. Právě pár takových vzácných okamžiků z prázdninových měsíců mi utkvělo v paměti. Moje tetička ráda v tu dobu usedla na zápraží před otevřeným oknem kuchyně. Nevím, jestli to bylo předem domluveno, ale za chvíli vrzla vrátka ve „fúrhózu“. To přišla sousedka a chvíli po ní i jedna babička z příbuzenstva. Těch jejich setkání nebývalo během našich prázdnin mnoho, ale přesto jsem byl párkrát jejich nepozorovaným svědkem. Obsah hovoru jsem zachytával jen kuse, zazníval ke mně z povzdálí. Sedávaly všechny tři vedle sebe na lavičce s rukama v klíně, jakoby právě vystoupily z obrazu Maxe Švabinského Staré ženy. Trojzvuk jejich hlasů zesiloval a zeslaboval podle toho, o čem byla právě řeč. Většinou to byly návraty do uplynulého týdne, ale častěji do let dávno minulých. Hovor utíchal ve chvílích dojetí, jindy se ozval i společný smích. Asi přišla řeč na nějaké pošetilosti mládí. Rozcházely se, až když slunce mířilo kamsi k Náramči. Z jejich hlasů při loučení byla cítit radost ze setkání. Navzájem se ujišťovaly, že se zase sejdou.

Na lavičce v roce 1946
Zleva: sestry Hermína Chybová, Josefa Černá a Julie Servitová

Podobně tomu bývalo i na jiných místech v Budišově; často na lavičkách vedle vrat s pohledem „na městeček“, nebo „do ulice“. Tam se sedávalo i večer ve všední den. Když již „bylo podojeno“ a bylo škoda jít spát. Většinou zavládlo kolem ticho, někdy ale bylo možné uslyšet náhlé vrzání kol a zpozorovat nějakého pantátu, jak se s vozem, taženým kravkami či volky, pomalu vrací, skoro už za měsíčku, z pole domů. Hovor na lavičce býval v tu chvíli tlumený, jako by bylo škoda rušit jím ten klid, šířící se s večerním chladem po celém okolí. Byly to chvíle „dikuvzdání“ za uplynulý den.

Z těch laviček byly všeobecně oblíbené zvláště dvě. Na prvním místě ta kamenná u Kostecků. V neděli asi od 8 do 12 hodin tam posedávali ti nejstarší z těch, co mířili do kostela a jaksi nedošli. Pak ovšem ti, co došli, ale po ranní mši se zde zastavili na sklenku a kus debaty. Byli to chlapi ze širokého okolí, především z obcí, které patřily do budišovské farnosti. Druhá byla u pana Jana Davida (dnes je na jejím místě rezavý kus vlnitého plechu). Byla dost dlouhá, takže se na ni vešlo nejméně šest osob. Mluvílo se o politice, o kolemjdoucích, a když tam byl Bohoušek David, tak i o Sokole. Vzpomínám i na jednu málo známou lavičku. Byla blízko nádraží a my jsme tam s budišovskými kamarády sedávali skryti za vysokými jířinami. Mimořádný význam pro nás měla, když přijel nějaký vlak (nejskvělejší to bylo po „páté motorce“). Tak jsme mohli obdivovat krásu dívek, které šly od vlaku. Byly to nejen ty budišovské, ale i hodovské a náramečské. Několika z nás se to stalo osudným.

Jz

Fotografie archiv Miloslavy Pospíšilové

Vracím se zpět aneb Pár dodatků navzájem spolu příliš nesouvisejících

Tentokrát jsem trochu váhala, než jsem se pustila do psaní. Vždyť mě varoval i svatý František Saleský. Samozřejmě ne osobně, ale prostřednictvím své *Modlitby ve starší*. Znáám její dvě verze, které se nepatrně liší, a myslím, že některou z nich zná také aspoň někdo z dříve narozených. Je nejen poučná, ale i vtipná, místy laskavě ironická a je vidět, že měl světec staré lidi dobře „přečtené“ a od 17. století se v tomto směru nic nezměnilo. „*Netroufám si prosit o dar, abych uměl naslouchat s potěšením, když druzí mluví bez konce o svých zdravotních potížích, ale o trpělivost, abych to aspoň snesl,*“ je malý příklad.

Mimo jiné varuje hodně před tím, aby se staří nesnažili radit těm, kdo se na radu neptají, a podotýká: „*Zdá se mi, že je škoda z přemíry moudrosti nerozdávat, ale Ty víš, že bych si rád udržel pár svých přátel.*“

Při psaní minulých příspěvků jsem obvykle neuvedla všechno, co mě k danému tématu napadlo, ale někdy jsem si nápad heslovitě zapsala. Také mám poznačeno i pár nápadů jiných s tím, že je použiji, „až se to bude hodit.“ Mám těch hesel už pěknou řádku a začínám pochybovat, že nějaká vhodná příležitost bude, ale je přece jen „škoda z přemíry moudrosti nerozdávat,“ což myslím stejně jako František ironicky, ale přesto hodlám něco „rozdat“. Já ale těmito ne vždy souvislými řádky nemíním nikoho poučovat, a proto věřím, že mi promine František Saleský i laskavý čtenář.

Když jsem se v minulém čísle zmiňovala, že v mnoha vtipech z padesátých let vystupovala Marta Gottwaldová, říkala jsem si, že byla tak populární asi hlavně kvůli své

postavě. Vždyť i Jára Kohout na Svobodné Evropě zpíval: „*Haj, husičky, haj, máme v Čechách ráj. Máme Prahu stověžatou a v ní Martu prdelatou...*“

Když jsem porovnávala protektorátní vtíp s anekdotou, která se týkala Zápotockého, napadlo mě, že určitě byla před „Zápotondou“ i verze s Gottwaldem a někdo slyšel právě ji, což uvádím jen mimochodem. A co to bylo za vtíp? Takže stručně: Jeden pán byl varován, že se k němu chystá StB, protože na něj přišlo udání, že jeho papoušek vykřikuje: „Čert vem Zápotockýho!“ Podařilo se mu ještě včas vyměnit svého papouška za podobného, který patřil jeho bratru faráři, a když nezvaná návštěva přišla, papoušek mlčel. Tajní mu tedy začali napovídat - nejprve potichu, pak hlasitěji a nakonec už řvali „Čert vem Zápotockýho!“

A papoušek konečně zareagoval a zbožně a procítěně zvolal: „Dejžto Pán Bůh!“

K Senior akademii (cyklus preventivních přednášek brněnských strážníků pro seniory) ještě podotýkám, že i když byla pro nás většinou přínosem, jedna spolužačka tam vždy většinu času prospala, což možná zase bylo přínosem pro ni. Přednášky i dotazy měly většinou úroveň, přesto se mi zdál poněkud naivní dotaz, jestli po zavolání na mezinárodní tísňovou 112 se nám ozvou anglicky nebo česky. Otázka „Jak dlouho hoří koberec?“ mi zase připomněla školní besedy ke Dni armády, kdy se skoro pokaždé žáci ptali, kolik stojí stíhačka.

Nezmínila jsem se taky, že když byla řeč o cvičných střelbách, pochlubila jsem se kamarádkám, že střílet umím, ale neumím mířit, stejně jako si umím poručit, ale neumím se poslechnout. Když se mluvilo o rizikových povoláních, vzpomněla jsem si, že nejrizikovější povolání je důchodce, protože nejvyšší procento lidí je má uvedeno v úmrtním listu. Je ale důležité dožít se devadesáti. V tom věku už umírá málo lidí.

Při vyplňování formuláře pro pojišťovnu jsem pak zjistila, že z jejich hlediska patří důchodci opravdu do té nejrizikovější skupiny. Měla bych se ještě přiznat, že brzy po uzavření pojistky jsem si zlomila ruku a zlehčovala jsem to mezi známými tím, že jde o pojišťovací podvod. Někteří hodnotili mou sádru slovy: „No, ty seš šikovná!“ Jiná známá je pak usadila: „**Je** šikovná, zlomila si **levou**.“

Ale obraťme list, jak prý řekl Adam Evě, abych použila i nějaký pikantní obrat.

Tak třeba k článku o jménech. Když se babičky mé spolužačky ptaly, jak se jmenuje její nedávno narozený právouček, prohlásila znechuceně: „Nikdy si na to nemůžu vzpomenout. Zní to nějak jako haf, haf. Aha, už vím: Olaf.“ A ještě jeden vtíp: „Jak pojmenovalas toho svého klučika?“ „Symbolicky Bonifáček. Nejdřív jsem dostala od toho Němce bony, a pak od táty pár facek.“

Napadá mě, že někdo z mladých už možná, pokud to nezná z dobových filmů, ani neví, co to byly bony. A když mu řekneme, že se s nimi platilo v Tuzexu, zeptá se třeba, co to byl Tuzex. A myslím si, že je to dobře.

W. Churchill prý řekl, že při projevu je třeba vyčerpat téma, nikoliv posluchače. Totéž jistě platí i o písemné formě. Takže končím, abych čtenáře příliš nevyčerpala. Podotýkám však, že mé poznámky ještě zdaleka vyčerpané nejsou. Takže zas někdy přistě.

M. Holasová

Káva s Miss 2010

Na Třebíčsku se rodí hezké holky. Miss ČR Michaela Salačová z Moravských Budějovic v roce 2000, později Edita Hortová z Třebíče, letos Jitka Válková z Náměru.

Na přehlídkách jsou samozřejmě jen krásné dívky. Čím ale porotu a diváky, u nás i v Las Vegas na světové přehlídce, kde se dostala mezi patnáct nejkrásnějších dívek z celého světa, čím tam zaujala právě Jitka Válková, to mi nedalo spát. A tak jsem si s ní domluvil schůzku, se kterou ona vstřícně souhlasila, byť má mnoho povinností, a na kterou jsem si připravil spoustu rafinovaných otázek. Pomohlo i to, že si mě pamatovala z budišovské základky ze společných akcí po žáky všech ročníků o Africe.

Pokoušet se o popis její krásy nebudu, na to nemám talent. Vždyť „uchopit a pochopit“ krásu ženy se snažili již staří Řekové se svými alabastrovými bohyněmi, malíři zvucných jmen malovali jejich krásu, třeba záhadnou Monu Lisu – no tak to tedy po mě nechtějte!

Doma v Náměru mi udělala výtečnou kávu i cukroví, které pekla její sestra, a povídali jsme si. Má elegantní a střídmostnou gestikulaci, její rozumné názory vůbec nekorespondují s jejími dvaceti roky, prostě příjemná mladá dáma. Hovořila o společenských povinnostech, které má jako miss, například řadu charitativních akcí. Chce stále zpívat, dostudovat gymnázium a pracovat v nějakém zdravotnickém oboru.

„Kdo tě přihlásil do soutěže?“ byla moje první otázka. „Já sama,“ odpověděla, byť já jsem očekával, že řekne, jak to mnoho dívek říká - maminka, kamarádka. Je to znak zdravého sebevědomí?

„Čím jsi zaujala porotu i diváky?“ „Nepatřila jsem k favoritkám obou soutěží (v ČR byla nejmenší z finalistek, což prý může být i hendikep), byla jsem ale uvolněná, dobře jsem se předvedla zpěvem i klidem při odpovědích. To byl asi ten klíč k úspěchu.“

Měl jsem připraveno mnoho dalších rafinovaných otázek, např. pamatuješ si ještě na spolužáky ze ZŠ Budišov, co ti dala základka a gymnázium v Třebíči pro tvůj život, ale nedošlo k tomu. Čas tak rychle uběhl, a rozhovor s Jitkou i kouzlo její osobnosti mě odváděly jinam.

Ale stejně se stále zamýšlím nad osudem, jak jedna vesnická holka z Náměče u Budišova dobyla Prahu i Las Vegas? A v tom asi tkví to kouzlo ženy... nedefinovatelné, neuchopitelné, nekonečné...

Mystické vysvětlení se našlo, má to předurčeno v měsíčním znamení! Když mi Jitka řekla, že je štír (jako já) a datum narození, hned to bylo jasné: 11. 11. 1991.

Vidíte ty jedničky?

Ing. Rostislav Tesař

Výsledky ankety Český slavík Mattoni, 27. 11. 2010, kategorie zpěvačky:
61. Válková Jitka, 250 b.
(před např. Kauerovou, Zelenkovou, Urbánkovou, Černochovou)

Začala jsem mandelinkou a skončila u Vánoc aneb Zase si můžu pár poznámek škrtnout

Přečetla jsem si opět své heslovité poznámky, z nichž některé, jak jsem již uvedla, hodlám časem použít. Tentokrát jsem se nemusela rozhodovat, čím začít. Inspirovalo mě Jazykový vokýnko z č. 2/2010 tohoto Zpravodaje, v němž se autor zmiňuje „o nemalé části obecné češtiny, která se považuje za tzv. neslušnou, či sprostou“. Uvedu zde příklad všech možností použití: „s vytečkováním“, „s podáním, jak se to stalo“ i „s opisem“.

Možná si vzpomínáte nebo jste o tom slyšeli, jak jsme v padesátých letech chodili hledat (nepíši s b í r a t, většinou jsme ji ani nezahlédli) mandelinku bramborovou, kterou k nám prý naházeli zlí američtí imperialisté. Pokrokoví umělci ovšem tento zvrhlý čin po zásluze tvrdě kritizovali: „*Už mnoho let je mocná touha vábí, posílali k nám ze zahraničí SS šváby. Teď nastoupili éru novou, posílají k nám mandelinku bramborovou. Jen ať si švábí, ať si mandelí, neujdou přece svojí vlastní zhoubě. Vždyť už jsou stejně dávno v....., či chtěl jsem říci, v troubě.*“ Skoro se mi nechce věřit, že to někdo myslel vážně. Dokonce mně napadá, že se pak autor v duchu pochechtával, že mu to soudruzi otiskli, ale asi to přece jen vážně myslel. Vždyť ta „báseň“ nebyla ojedinělá. Vybavuje se mi také zvolání (bohužel nevím, jestli to patřilo k básničce nebo k písničce) „*Maršalinko Trumanova, hybaj do Ameriky!*“ a jistě by se našla i další. Navíc k té „maršalince“ se mi ještě honí hlavy, co tím vlastně *básník chtěl říci*. Americký prezident Truman maršálem nebyl – že by autor nepřímo zmiňoval jiného třídního nepřitele, jugoslávského prezidenta maršála Tita? To už se asi nedozvíme.

Ale dost o mandelince. Přejdeme k dalšímu příkladu korektního podání „sprostého“ výrazu „s použitím tak, jak se to stalo“. Satirický týdeník Dikobraz byl sice hodně poplatný své době, ale občas se tam pár dobrých vtipů nebo i článků našlo. Měla jsem ráda rubriku Ze soudních síní a předsíní, která uváděla (prý) doslovné výroky, jež tam zazněly. Co říkáte tomuhle? „*A když jsem mu řekla, že s tím půjdu k soudu, řekl, abych šla třeba do prdele, a tak jsem tady, pane předsedo!*“

A ještě ta třetí možnost – „opis“. „*Nazýváje svého odpůrce mládětem tura domácího, vyzval jej, aby se odebral do nejdolejší části traktu zaživacího,*“ píše Václav Lacina ve své humoristické knížce Čtení o psaní.

Tak to by bylo k danému tématu zatím všechno, ale ještě nemíním končit. Hodlám se svěřit s poznatkem, který pro mě není příliš lichotivý: Od první třídy jsem (alespoň v některých věcech) moc nezmoudřela.

Vzpomínám si, jak nám prvňáčkům nabídla paní učitelka, že nám půjčí svoje housle, abychom si na ně zahráli libovolnou písničku. Horlivě jsem se přihlásila, oznámila posluchačům, že budu hrát *Já do lesa nepojedu* a přejela jsem smyčcem po strunách. Po několika vrzavých zvucích jsem pochopila, že kdo chce hrát na housle, musí se to naučit.

A za pár let jsem udělala tutéž chybu, když jsem se domnívala, že zahrát nějaký ten doprovodný akord na kytaru mi půjde samo od sebe. A je to teprve několik roků, co jsem se odhodlaně pustila do luštění sudoku. V seminářích z logiky jsem přece patřila mezi nejlepší, takže s tím budu do deseti minut hotová! No, nebyla jsem. Když jsem je pak konečně vyluštila, sebevědomí se mi částečně vrátilo, ale jen do chvíle, než jsem si v poznámce přečetla, že to opravdu mělo být hotovo za 15 minut.

Ve všech případech jsem se nekriticky pouštěla do neznámé činnosti. Na hudební nástroj nemůže bez alespoň krátkého učení hrát nikdo, ale sudoku pro začátečníky jistě mnozí za těch 15 minut opravdu vylustí, takže mě ten neúspěch dosti zasáhl, i když jsem si to nechtěla připustit. V televizi pak vysílali pořad, kde jsme si prý mohli zjistit svoje IQ. I když to jistě nebyl nějaký vědecký test, pro jistotu jsem si jej odřekla. „*Lépe je v mylné naději snít, před sebou čirou temnotu, nežli budoucnost odhaliti, strašlivou poznati jistotu,*“ jak píše K. J. Erben ve *Štědrém večeru*. Co kdybych se dozvěděla, že mám IQ nižší než šimpanz?

Později jsem ještě pár sudoku vyřešila, ale můj šálek čaje to není. Jeden pán mi vyprávěl, že luští obtížná sudoku i několik dní, ale já bych tu trpělivost neměla a tak zůstávám u křížovek, osmismerek a podobných „luštěnin“. Občas si koupím i nějaký luštitelský časopis, a protože jsem líná i na nějaké velké přemýšlení, případně hledání ve slovnících nebo na internetu, přiznávám s hanbou, že dávám přednost těm jednodušším. Tuhle jsem si ale stejně nevěděla hned rady: P ř e s na tři písmena. No, pak mi křížem vyšlo l i s. Byla to chyba tisku, mělo tam být p r e s.

K loňským Vánocům jsem dostala opět knížečku *Křížovka na každý den*. Kromě klasických křížovek tam byly i číselné, slabikové, mozaikové a přesmyčkové, také osmisměrky, buňkovky kris–kros, takže jsem občas přece jen musela trochu zapnout mozek, ale zase ne tak, aby se mi zavařil. A taky jsem se pobavila a poučila, protože tajenky obsahovaly názvy filmů, pranostiky, přísloví a hlavně vtipy a vtipné citáty. Neodolala jsem a navzdory názvu knížky jsem nezůstala denně jen u jedné „luštěniny“,

takže jsem měla Silvestra už někdy v únoru a přečetla si: *Zastaví se na Nový rok časně ráno policista u dveří činžáku, kde už hodnou chvíli postával alkoholem zmožený pán. "Ztratil jste klíče?" „Ne, odvahu.“ A ještě vánoční vtip ze shlukové křížovky: Baví se dva otcové rodin:*

„V naší rodině vánoční tradice dodržujeme. Děti si každý rok koledují o pár facek a taky je skutečně dostanou.“

V souvislosti s blízcími se Vánocemi použiji ještě poznámku k loňskému Štědrému dni. V tramvaji jsem tehdy viděla pána, který se sotva držel na nohou a táhlo z něho jako z demižonu. Napadlo mě při tom, jestli se i on podle písničky od V. Redla doma vymlouval, že přichází z Betléma *„a že bylo v tom Betlémě živo velice a že nás tam Josef nutil do slivovice.“* No, nevím, jak to s ním dopadlo, ale vám všem přeji radostné Vánoce a šťastný Nový (i celý nový) rok. A to by bylo pro letošek asi všechno.

Marie Holasová

Podzimní

Jeřáby

*Opět z lesů do polí
stěhují se hejna vran.
O trny a o stvoly
léta háv je rozedrán.*

*Opět jiní na střeše
stříbrem krásy vyrůstá,
k opuštěným útěše
údiv tiskne na ústa.*

*S nejistoty zámrazy
popel dávna rozhrabu.
Z jisker snad zas vyrazí
svatá sláva jeřábů.*

*Láká lesů, klenba cest,
oheň v tmách, krev daleká.
Duši pomůže mi nést,
těžkou duši člověka.*

Bohuslav Reynek (Setba samot, 1936)

Petr Lubomír Štícha
„Návrat na druhý břeh“
(báseň ke grafickému listu)

*Ve jménu Páně,
ve jménu víry.
Vrací se zpět jen dva,
přes most, ve kterém jsou jen samé díry.*

*Co vlastně nutí je rytíře k návratu,
ze země do země ne-země,
pod vládou krutého muže v rudém šarlatu.*

*Čeká je sláva a nebo věčná zatracení?
Co vlastně jdou hledat v zemi,
kde již jejich rádu není...*

*Chamtivost Filipa po moci a vlastní zaslepení,
uvrhlo velmistra de Molay do vězení.*

*Jak mávnutím kouzelného proutku,
Filip Sličný, král Francie vsazuje Templáře za mříže.
Ze svatých vojáků „ve jménu moci“ rázem nadělal kacíře.*

*Co bylo vlastně za zradou Viléma z Nogaretu?
Příslib královské náklonnosti?
Přízeň královských konkubín?
Nikoli! Pouze hrst zlatých nugetů...*

*Co čeká ve vlasti rytíře víry,
pokud vrátí se jen dva,
po cestě přes most,
ve kterém jsou jen samé díry.*

*Čeho vlastně se mohou ve vlasti dočkat?
V tom lepším případě Avignonského zajetí
a v tom horším smrti a věčného prokletí...*

*Ve jménu Páně, ve jménu víry.
Nevracejte se zpět,
pokud není kam
a na mostě přes řeku Styx jsou jen samé díry...*

BUDiSHovské naděje rocku 2010

Možná někteří znají londýnskou rockovou skupinu Bush (tzv. britská Nirvana), vzniklou v roce 1992.

Tak aby se to nepletlo, téměř o 20 let později (2009) vznikla v Budišově rocková skupina stejného jména – a taky hraje Nirvanu. A mj. Black Sabbath i Judas Priest. Takže, ač věkem velmi mladí, hrají hudbu skupin z doby, kdy jejich otcové ještě nebyli na světě, nebo jen krátce. Ale je zde i známka punku (Green Day, Horkýže slíže či Iné kafe). Domácí tvorba je zastoupena kapelami Tři sestry, Doga a mnoha dalšími, ze všech sil trénují a do budoucnosti je zde závazek tvorby The Bush.

Zpěv obstarává Jana Adamová, kytary uchopili Honza Syrový a František Turek, basuje Honza Piňos a ke kotlům zasedá Pavel Piňos. V letošním roce skupina již absolvovala dvě akce v Trnavě a dvě zábavy – v Doubí se Sociál Bandem a v Hodově s třebečskou Vjetfou.

Snad je uvidíme i v Budišově. V jednání jsou totiž další zábavy, jen se upřesňují termíny a místa.

Ladislav Dokulil

Naše kapela vznikla v létě 2009, kdy jsme se začali scházet a spíše jen tak pro zábavu drkat pár písniček. Časem se z toho stala pravidelná záležitost, a to už jsme začali přemýšlet o založení vlastní kapely. Coby budišovská skupina rozhodli jsme se pojmenovat tak, aby název sám napověděl o našem působišti – proto tedy The Bush. I v našem logu můžete vidět prvky například budišovského znaku. V úplných začátcích nebyla naše sestava stejná jako nyní. Zpěv tehdy obstarával Josef Bártla, který se ale zanedlouho rozhodl nepokračovat z osobních důvodů. Po krátkém hledání jsme našli více než adekvátní náhradu v podobě nynější zpěvačky, Jany Adamové. Naším dosavadním

cílem je hrát, hrát a hrát. Zkusit si co nejvíce zábav a akcí a zjistit, na co máme a čeho jsme schopni dosáhnout. Dalším cílem je samozřejmě vlastní tvorba a s ní spojené nahrávání vlastních písní a třeba někdy v budoucnu i vlastního CD.

Honza Syrový

<http://thebush.webnode.cz>

Řezníkův kámen – Klementice

Křížový kámen u kostela v Budišově jsem změřil, nafotil a něco málo se o něm dozvěděl. Ještě nebylo poledne a na 1. dubna bylo pěkné počasí. Byl by hřích vrátit se domů. Proto jsem pokračoval v cestě s cílem najít další křížový kámen, který je veden v evidenci Společnosti pro výzkum kamenných křížů v Aši pod číslem 0687 – Budišov – okr. Třebíč.

Když jsem míjel Rejdůvěň, úplně jsem cítil tu skvělou chuť klobásků a uzeného, které zde v půli šedesátých let připravoval zdejší majitel hospůdky. Párkrát jsme se zde zastavili, když jsme šli v zimě na „Pytlíkárnou“, boudu nad tasovským splavem. Chatu vlastnil kamarád, tramp „Pytlík“, který po roce 1968 emigroval do Austrálie. Ted' nad jeho hrobem v městečku Cober Pedy stojí prostý dřevěný kříž s jeho civilním jménem. Patřil k nejlepším zdejším brusičům opálů.

V kopci jsem odbočil na modře značenou turistickou cestu. Na začátku pole přes cestu stál malý traktůrek a starší manželský pár se připravoval na seti. Když paní zjistila, kam jedu a co hledám, tak říkala: „Jak já vám závidím, ke zbořenému mostku jsme jako malé holky chodily na klesti... a na tatínka tam padl strom. Dnes už bych tam nedošla, tak tam pozdravujte.“

Touto krásnou cestou jsem prošel mnohokrát, ale nikdy jsem si nevšiml, že při ní stojí hledaný křížový kámen. Ted' jsem věděl, že se nachází asi 250 m od turistického rozcestníku „U křížku“. Těch přírodních, zajímavých kamenů je zde nepočítaně. Vždyť obec Klementice, na jejímž katastru se křížový kámen nachází, spadá pod obec Kamennou. Kámen jsem nakonec našel bez problémů.

Poprvé se o něm zmiňuje Alois Franz v roce 1899. Píše: *Stojí na lesní cestě mezi Budišovem a Oslavou na „Pfaffenberge“ (der pfaffe – hanlivě knězour, flandák) u dřevěného kříže a meze.* Křížový kámen také připomíná František Příkryl roku 1907: *Kamenný kříž stojí v blízkém panském lese.* Dne 8. 4. 1936 kámen namaloval a změřil František Peštál. V roce 1937 J. F. Svoboda uvádí: *Stojí v mezi u lesní cesty na Kněžském kopci... kříž má ramena ozdobněji zakončena.*

O šedesát let později je křížový kámen uveden v publikaci Kamenné kříže Čech a Moravy. Téhož roku vychází v novinách Velkomeziříčsko (22. 10. 1997) o tomto kameni zajímavý článek nazvaný *Byla to vražda?* Autor článku, pod značkou PP, zde uvádí pověst podle vyprávění pana Klusáčka z Oslavy: *Zhruba před dvěma sty lety, v 18. století, koupil jeden řezník býka a vedl ho cestou domů, do Budišova. Nešťastnou náhodou byl tímto býkem udupán a zabit.* Pan Karel Prokeš z Klementic vyprávěl, že v místě tragédie byl postaven smírčí kámen. Autor PP vyslovuje domněnku, že zde došlo k loupežné vraždě, při níž řezníka zabil jiný muž, právě kvůli býkovi, kterého poté ukradl.

Několik dní po vyjití článku ve Velkomeziříčsku se v Klementicích objevil pan P., Čechorakušan (podle vyprávění příjemný a společenský člověk), pobývající na „zámečku“ v Oslavě a nechal si kámen ukázat. Krátce nato kámen zmizel. Podezření a stopy se sbíhaly na již zmíněný „zámeček“. Podle zjištěných informací šel policista, který případ zmizení kamene vyšetřoval, na to chytře. „My víme, že jste křížový kámen chtěl jenom očistit a vrátit na původní místo.“ Co zloději nakonec zbývalo? Kámen vrátil a chlapi z Klementic kámen usadili na původní místo, kde stojí dodnes.

kresba D. Kočí

Do Klementic jsem se vrátil koncem léta 2010, kdy jsem navštívil snad největšího znalce okolí, pana Jiřího H. Naše řeč se brzy stočila na křížový kámen: „A víte, že to nebylo poprvé, kdy kámen zmizel? Vyprávělo se, že jeden sedlák ze Studnic si jej odvezl domů. Při letní bouřce mu blesk udeřil do chalupy a ta celá shořela. Poté kámen pokorně vrátil znovu na své místo.“ Ptal jsem se, zda je možná i druhá verze pověsti, stručně odpověděl: „Táta o tom nikdy nemluvil, neznali jsme ji.“

Během rozhovoru několikrát připomínal: „Domlouvali jsme se s Karlem P., že až budu v důchodu, sepíšeme historii všech domů v Klementicích. Karel na to měl úžasnou paměť. Čas nějak rychle běžel a Karel neočekávaně rychle odešel. Že jsme to spolu nenapsali, to mě bude mrzet do konce života.“ Když jsme se loučili, tak říkal: „Až přišťe pojedete kolem, určitě se stavte.“

Tak skončilo mé poslední setkání se smírčím kamenem u Klementic a s jeho tajemnem, které v něm zůstalo ukryto. Jedno však je jisté, kámen se stal nedílnou součástí krajiny, do které se budu vždy rád navracet.

Emanuel Nožička

Sušárna lnu v Doubravě

Vesnička Doubrava je ukryta na kraji stejnojmenného lesa nedaleko Budišova a patří k nejkouzelnějším místům našeho okolí. Mnohokrát jsem jí projížděl a dovolil bych si říci, že to tam i znám. To až do návštěvy mého přítele z Třebíče, který mi sdělil – v Doubravě stojí stará sušárna lnu. Nevěděl jsem o ní. Jak se později ukázalo, jednalo se o oblouk ve stráni, sestavený z kamenných kvádrů, který jsem celou dobu považoval za vchod do nějakého sklepa.

Pěkné podzimní počasí lákalo k vycházce, a tak jsme se do Doubravy vypravili.

Sušárnu jsme našli, zmapovali a ve vsi na chvíli postáli s jedním z pamětníků, který nám ochotně dával dohromady útržky svých vzpomínek, a to nejenom o sušárně, ale zašlých časech vůbec.

Sušárna lnu se zde dodnes zachovala prakticky v původním stavu. Je vyhloubena ve stráni, její délka je 3,7 m, šířka 2,2 m a výška ve vrcholu oblouku 2,2 m. Je sklenuta do oblouku z kamenných kvádrů o rozměru 60×27×30 cm. V horní části jsou čtyři větrací kanálky o rozměru 15×15 cm a hloubce 30 cm. Vchod sušárny je zavalen rovněž kamennými kvádry, které tvořily přední stěnu. Dvířka na prolézání a okénko nad nimi dnes už chybí. Podle vyprávění se dá předpokládat, že svému účelu sloužila až do konce 19. století. Len se sem svázel z okolních vesnic (v některých oblastech bývala sušárna-pazderna v každé obci), kam se po vysušení a úpravě znovu navracel k předení.

Samotnému vysoušení předcházelo vytrhání lnu i s kořínky, oddělení stonků, semen, plev a rozřídění podle tloušťky. Poté se stonky rozložily nejlépe na žitné strniště kvůli lepšímu prosychání a aby nedocházelo k zahnívání. Následovala jedna z nejdůležitějších etap – rosení. Tomu nejvíce vyhovovaly měsíce září a říjen a podle počasí trvalo 2 až 3 týdny, v horším případě 1 až 2 měsíce. Při rosení dochází k rozpuštění a rozkladu rostlinného pojiva. Rosení někdy nahrazovalo máčení ve vodě rybníka tak dlouho, až se lýko dalo lehce stáhnout ze stonku. Tím se dostáváme k samotnému sušení.

Kameny sušárny se nejprve vyhřívaly zapáleným dřevem. Podle vyprávění byla tato činnost výsadou tzv. pecbáby. Po vytopení se vymetl z podlahy popel a začaly se nanášet a rovnat snopky lnu. Vlivem vedra uvnitř byla tato práce namáhavá a občas se stávalo, že ženy, které stály venku, musely mokrými hadry pecbábu chladit.

Po vysušení se len rozbíjel, drtila se dřevina stonku pomocí hrabla nebo na trdlici (tzv. trdlení) a poté následovalo vyčesávání cucků (tzv. pazdeří) ze lnu prknem se zapuštěnými hřeby (vochle), a to tak dlouho, až byla koudel čistá. Ta se potom rozvážela do okolních vesnic, kde se z ní ručně předla příze.

Dnes již sušárna svému účelu neslouží. Její kamenný vchod, z jedné i druhé strany obklopen rybníkem, vytváří v krajině tajemný prvek, který je součástí nádherné scenérie.

*Karel Pavlíček
fotografie Josef Matoušek*

O ztraceném a nalezeném zrnku pšenice

To jsem šel takhle v době žní budišovskou ulicí s názvem V ulici na hřbitov, kde „pod Gotthardem“ odpočívají moji předci. Teď v zimě je to asi všechno zasypané sněhem, ale kdo ví, když to pší na podzim, zda budou bílé Vánoce!

Obejdu tam v zamyšlení všechna tři poschodí našeho hřbitova a zamyslím se nad nevypočitatelným osudem, který někomu nadělil devadesát roků a jinému jen dvacet!

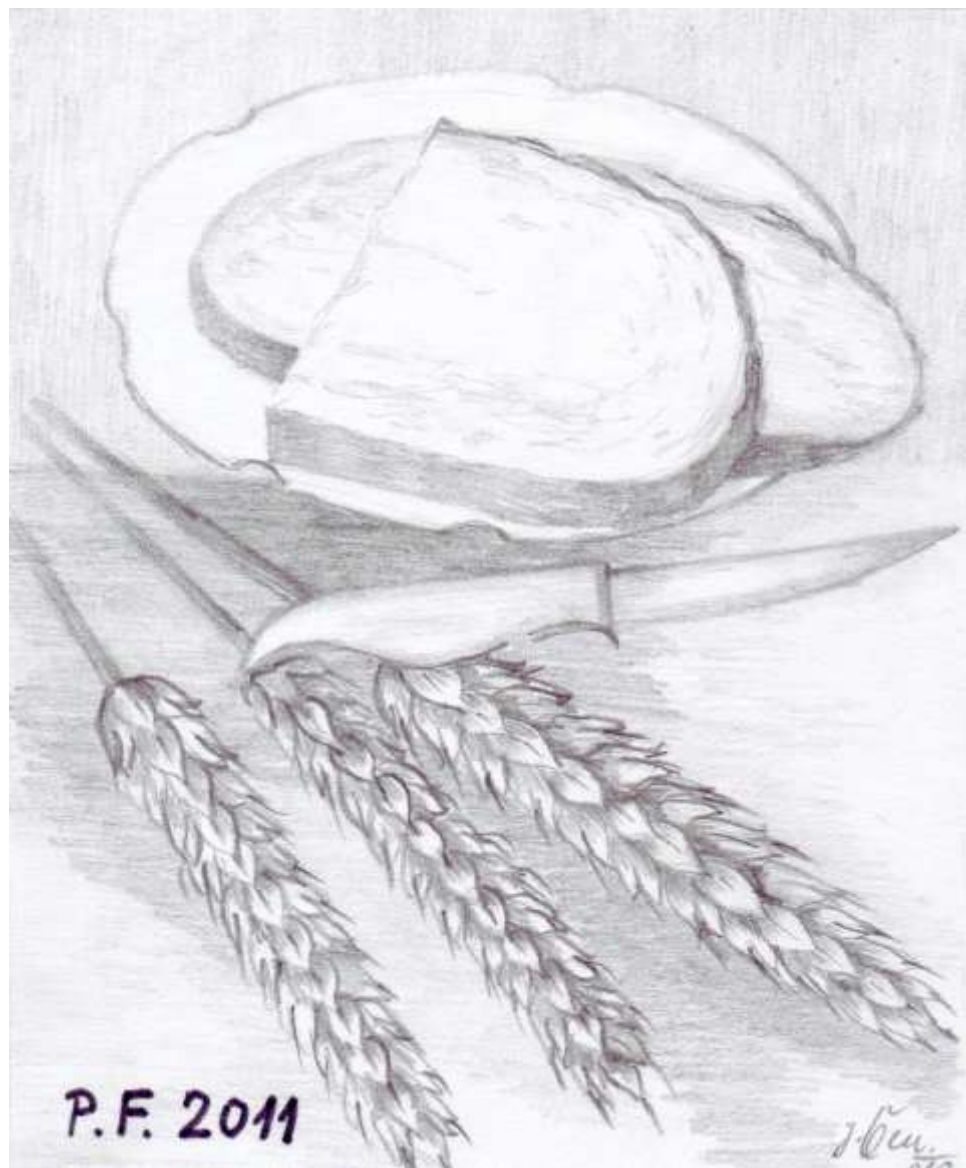
Cestou jsem podél chodníku našel zrna pšenice, která ztratil některý budišovský rolník při převážení letošní úrody do sýpek. Odpradáva to tak v Budišově bývalo, dříve se svázely do stodol snopy obilí, aby se pak doma vymlátily. Po vynálezu kombajnů se vymlátí zrno přímo na poli, kde několik měsíců rostlo.

No, ale na začátku celého cyklu je jediné zrno pšenice, které se do zúrodněné, byť písčité budišovské země zaseto. Po čase z něho vyrostlo stéblo a na konci klas, ve kterém bývá 33 až 42 zrníček. To jsem nepočítal, to vím z googlu. A každé v sobě nese gen nesmrtelnosti.

Stébla obilí si klidně rostou třeba pod Brcama, pozorují zvlněnou krajinu daleko k Třebíči, ze severu je chrání hřeben Brců a přejí si „rozumné“ počasí. Aby trochu přšelo a trochu svítilo slunce, a tak se to hezky střídalo. A když nemají dost vláhy, tak chřadnou obavami o přežití. Vidíte ty jejich starosti? Kolébají se ve větru v té krajině krásných víl, vnímají výšku nebes a hlubiny země, pošťuchují se se svými kamarády z vedlejších klásků, poslouchají pohádky z tohoto kraje a sní o budoucnosti.

No a pak přijede kombajn, trochu už postarší typ, ale pořád jezdí, a pan kombajnista si to v tom letošním vedru a v prachu (mají proto můj obdiv!) šine po lánech a to zrno se ocitne s ostatními v nějakém zásobníku v útrokách té nestvůry, která je polyká, jako velryba plankton. No a pak se to moje zrno cestou ztratí na budišovské silnici, ale jeho kamarádi jedou do sýpek. Budišovská příroda nám poskytla vše, co mohla.

Až nastane vhodný čas, mají tři možnosti. Buď to skončí v mouce pro chléb, nebo v krmivu pro dobytek, anebo se na jaře opět ocitnou v po zimě odpočaté zemi, kde dají život dalším 40 zrnkům.

Mouka se třeba ocitne v míchačce těsta v pekařství u Ležáků, kde umí upéci výtečný vonící chleba. A na ten si před desátou večer chodím. Je teplý, kůrka je křehká a zemitě voní po zrní. No a já ho ještě cestou domů nejprve zezadu třikrát pokřizuji, jak to dělávala upracovanými rukama moje babička Julie, když jsme přinesli štryclu od Stonáček, a pak jej barbarsky, ale něžně a s úctou lámu, jak to dělal Pán Ježíš, a podávám manželce své i sobě, protože nikdo jiný tam už není.

Kolika rukama i situacemi to jediné zrnko prošlo, co všechno zažilo, aby nás mohlo nasytit anebo dát úrodu příští.

Někdo třeba řekne, nyní, u svátečních stolů na Vánoce, je to jenom chleba. Obyčejný chleba!

Ale lidé se modlili – chléb náš vezdejší dej nám dnes, a také pitnou vodu a přechkáme všechny nesnáze světa...

Život každého zrníčka je sice nepatrným elementem světa, ale má obrovský význam, stejně jako životy nás nepatrných, smrtelných, potřebných...

Text : Ing. Rostislav Tesař

Ilustrace: Ing. Josef Šenkýř

Jazykový vokýnko

Dnes potřetí (a naposled) otevřeme téma hovorové (obecné) češtiny. Budeme se zabývat zejména vlivem angličtiny, ale několik málo výrazů zmíníme i z jiných jazyků, na které minule kvůli mohutnému vlivu němčiny nezbylo moc místa.

Z francouzštiny se používá např. *adié* (sbohem – adieu), nebo *amant* (mileneček). Zejména v řeči dětí je obvyklé *žúžo* (báječně – jou-jou = hračička). Z italštiny jsme zase převzali *azúro* (bezoblačné počasí), *facka* (políček – fazza), *fáč* (obvaz – fascia), *basa* (vězení – bassa), *basta* (dost), či *škarpa* (příkop – ten však přes němčinu, pův. *scarpa*). Z ruštiny se někdy používá výraz *svoloč* (sebranka), zvláště po roce 1968, tehdy se jím zejména označovali sovětsí vojáci. Ze španělštiny máme krásný výraz *maňána*, který se používá zejména jako odpověď na zadání nějakého neodkladného úkolu. Znamená sice „zítra“, ale v latinskoamerických zemích, zejména na Kubě, je jeho význam časově mnohem benevolentnější. Romština nám zanechala výraz *čokl* (džukel = pes) a také *kulový* (khulo = výkal). Chceme-li použít metodu *žaves*, nenavazujeme na romštinu, ač to tak vypadá. Nemá to ani nic společného se žhavením, což jsem si myslel já. Až „Slovník nespisovné češtiny“ mě poučil, že jde jen o zkratku (**ž**ádný **velký** srání). Poslední výraz mi (textový editor) Word podtrhl, pojďme raději na tu angličtinu.

Ta pronikala do našeho slovníku již dříve, a to zejména ve sportu, hlavně ve fotbale, hokeji, tenise, motoristickém sportu apod. Třeba prastarý výraz *čutat*, původně *šutat*, má původ ve slově shoot = střílet na branku. O významu dnes již běžně užívaných původně anglických slov jako *gól*, *aut*, *bek*, *ofsajd*, *lajna*, *brejk* není pochyb. Poslední slovo se užívalo i pro vstup do hovoru nedávno v časově krátké, ale velmi rozšířené skupinové komunikaci po vysílačkách. Zajímavý vývoj prodělal výraz kánoe. Zatímco tento spisovný tvar opisuje českou výslovnost anglického slova, do hovorové češtiny pronikl výraz *keňa*, který vznikl z anglické výslovnosti téhož slova „canoe“ (vyslov přibližně keňjů). O sportovním slangu ostatně ve „vokýnku“ bude ještě řeč.

Další zdroj poangličtěných slov vyvěral z populární hudby, kde angličtina nabyla na významu zejména po nástupu rokenrolu v padesátých letech. Některé výrazy pronikly i do spisovné češtiny. Lidové mluvě zůstal z rock'n'rollu *rokec*. Postupně se ujaly výrazy *frontman* či *lídr* (ten se ujal i ve sportu) pro vedoucího skupiny neboli *bandu*. A zatímco gramofonová deska svůj anglický výraz *record* (záznam) v češtině nevyužila (asi proto,

že se již stejné slovo užívá jinde), nástupce lisovaných desek kompaktní disk (compact disc) se ve spisovné (CD) i hovorové češtině ujal bleskově. Výrazy *cedo* či *cedeso* se používají také (a spíše) v slangu počítačovém.

V důsledku rozvoje počítačů a vůbec *ajť* (informační technologie) získává angličtina další vliv na češtinu. Výrazy takového typu jsou přirozeně ve slovníku mladých (*týnejdžrů* – nechci používat výraz *náctiletí*, který není příliš hezký, a ani dost přesný). Ale s počítačem dnes již pracuje kdekdo. Nikoho již nepřekvapí slovo *harddisk* (to mně ani Word nepodtrhl), případně *hadr*, místo „pevný disk“, či „úložiště“ (na tento výraz jsme ostatně v Budišově citliví). Také se lépe užívá *džojstik* než kostrbaté „pákový ovladač“. Zkrácenina od computer, tedy *komp*, se od mladých češtinou rychle šíří dále.

Čím dál více se také uplatňuje vliv internetu. Mezi lidem na tuto síť odkázaným se objevuje výraz *vygooglovat* či *vygooglit* (Google je nejpoužívanější internetový vyhledávač).

Počítačový a internetový slang budou také předmětem jednoho z dalších pokračování „vokýnka“, budeme se také zabývat slangem obchodníků a prodavačů, kde je anglický vliv též velmi patrný.

V mediích se teď začíná používat nepěkný výraz *hedhantr* (head-hunter – lovec hlav) nebo dokonce *hedhantri* pro označení jakýchsi náborových pracovníků. Bohužel se toto slovo asi dostane z mediálního slangu i do spisovné češtiny, protože podobné v češtině nemáme, stejně tak, jako v ní zdomácnělo anglicko-české slovo *workoholik*. Do spisovné češtiny se dostalo i původně hovorové slovo *víkend*, pro které též neexistuje jednoslovný český ekvivalent. Zatímco víkend se velmi snadno a jednoznačně skloňuje, zkuste výrazem „konec týdne“ nahradit tvar *víkendový*.

Vliv angličtiny mohou ilustrovat z vlastní zkušenosti, kdy se mě již asi před dvaceti lety dcera ptala, co je to za zpěvačku ta *Bejziková*. Mně se zase nedávno stalo, že jsem při letmém pohledu na novinový titulek „Kontrolujte chaty“ přemýšlel, zda se najedná o útok *hackerů* (narušitelů počítačových sítí) na naše *čety* (komunikace prostřednictvím počítačových sítí). Při čtení dalšího textu se ukázalo, že se jedná o útoky zlodějů na rekreační objekty.

Zatím ale není angličtina v obecné češtině znát tolik, jako němčina, ale rychle se šíří. Ve slangu mládeže, který budeme mít na programu příště, se to anglickými výrazy jen hemží – a až mladí dorostou, rozšíří se angličtina jistě do celé společnosti. Musíme si zvykat. Ostatně, anglicky běžně již mluví celý svět (kromě Česka a Francie) a kdo se jen trochu v tomto jazyce orientuje, má i na internetu (jehož odmítání má asi stejný smysl jako ničení strojů v minulosti) mnohonásobně větší manévrovací prostor.

Tímto končí pojednávání obecně či regionálně rozšířených dialektů. Nikoliv čeština jako taková. Budou následovat slangy, to jest skupiny „českých“ výrazů používaných určitými skupinami lidí, ať již profesními, zájmovými, nebo věkovými.

Ladislav Dokulil

Z MIKROREGIONU HORÁCKO

Třesov – křížový kámen

(okres Třebíč)

Před časem jsem dostal ze dvou zdrojů informaci o tomto kamenu, ale ve skutečnosti oba dva zdroje vycházely z příspěvku p. J. Mikuláška *Smírčí kameny* uveřejněném v Budišovském zpravodaji č. 4, 2005.

Dne 3. 4. 2010 jsem se vydal kámen hledat. Kámen jsem našel volně ležící na zemi. Nejprve jsem odkryl část zeminy u horní strany kamene, abych zjistil, zda pozitivní kříž je i na druhé. A jelikož jsem zjistil, že zde zemina je měkčí, rozhodl jsem se kámen postavit. Toho dne jsem ještě vykopal díru pro usazení. Při kopání jsem měl obavy, abych velmi brzy nenarazil na skálu. Což se stalo až na konci výkopu. Kámen jsem částečně zasunul do výkopu.

Dne 11. 4. 2010 jsem pokračoval, kámen jsem pomocí napínáků postavil a ustavil do konečné pozice.

Křížový kámen jak jsem jej našel na místě.

Kámen připravený k postavení,

vlastní stavění kamene,

jeho vyrovnání

a křížový kámen Třesov opět stojí.

Křížový kámen není asi na původním místě, ale pro důstojnost tohoto kamene je lepší, když stojí.

Pokud někdo víte něco z historie tohoto křížového kamenu, prosím napište mi. Budu vděčný i za drobný střípek historie.

Miloš Pokorný, solim5@tiscali.cz

Jak dál s lodní dopravou na Dalešické přehradě?

22. listopadu 2010 se v Kramolíně uskutečnila schůzka zástupců mikroregionu se zástupci medií a budoucími provozovateli lodní dopravy na Dalešické přehradě. Od roku 2012 bude totiž vozit turisty po přehradě podnikatel Jan Kočka. Dosud jsme jej znali jako provozovatele lidové technické zábavy (česky lunaparků). Také podniká v oblasti nakládání s kovovými odpady a zabývá se i výstavbou zábavných a pouťových atrakcí. 19. října zvítězil ve výběrovém řízení Horácka – ekologického mikroregionu na provozovatele osobní lodní dopravy na vodní nádrži Dalešice v období let 2012 až 2016.

Takže, kdo z čtenářů zpravodaje ještě nebyl na lodi Vysočina, která brázdí přehradu dnes, má šanci ještě celý příští rok. Firma Jan Kočka (založená roku 1991) má totiž v úmyslu postavit loď novou, která by měla mít horní a zadní vyhlídkové paluby, a provozovat s ní plavby po přehradě již od roku 2012. Firma má však i další plány – chtějí snížit vstupné, zavést slevy (například pro občany obcí našeho mikroregionu), bonusy a věrnostní program, změnit (tj. rozšířit) jízdní řád, prodloužit celkovou trasu

k Třebenicím, upravit přístupové cesty k lodním zastávkám, vylepšit prostředí zastávek a doplnit je o více informací, vybudovat naučné turistické stezky v okolí přehrady i podstatně rozšířit a zkvalitnit internetové stránky lodní dopravy, zejména o možnost dálkového přístupu do rezervačního systému lodní dopravy a také umístění webkamery na přehradě.

Kočkovi s redaktorem ČRo Region, Vysočina Michalem Malým (uprostřed)

V kramolínské hospodě U Polehlů se také promítal jeden z filmů (ten se střední délkou – cca 20 minut) na DVD Horácka, zpracovaný panem Jiřím Bednaříkem z Jihlavy, který je skutečným profesionálem (pracoval i pro televizi). V oběhu bude i podstatně delší film, v němž bude zobrazených všech 34 obcí mikroregionu Horácko a jako prezentace mikroregionu bude sloužit cca pětiminutový videoklip. Vzhledem k množství materiálu, které má pan Bednařík natočeno, bude možnost i pro jednotlivé obce, aby si nechaly vyrobit svoje vlastní DVD.

Na konec setkání si mohli zájemci pod vedením dosavadního starosty Kramolína Jaroslava Žáka a nového starosty Ing. Josefa Blahy prohlédnout budovu (zatím ve vlastnictví policie), ve které by mohlo být informační centrum a nachází se přímo u kramolínské lodní zastávky.

Do některého příštího čísla Budišovského zpravodaje se připravuje podrobnější představení historie a současnosti sdružení Horácko – ekologický mikroregion. Na

začátku příštího roku se mikroregion představí, jako několikrát předtím, na veletrhu turistického ruchu Regiontour na brněnském výstavišti.

Ing. Ladislav Dokulil, zástupce Budišova v mikroregionu Horácko

Budoucí informační centrum

Předsedkyně mikroregionu Horácko Hana Žáková z Koněšína

A ještě Tycho Brahe

V minulých číslech zpravodaje se objevilo jméno slavného dánského astronoma Tychona Braha, o němž koluje spousta mýtů a dohadů. Nejznámější je ten o jeho úmrtí. Shodou okolností zrovna v den uzávěrky tohoto čísla zpravodaje (15. listopadu) byly z hrobky v chrámu Matky Boží před Týnem v Praze vyzvednuty jeho ostatky k analyzování právě oné příčiny jeho smrti. Možná měla něco společného s jeho močovým ústrojím, ale mohl se i otrávit (nebo být otráven) rtutí.

I velmi stručné představení této osobnosti by výrazně překročilo rámec našeho časopisu. Pomineme-li komplikace se skloňováním jeho jména (viz např. odkaz na konci článku), je těch zajímavostí a záhad velmi mnoho, takže jen heslovitě:

Tyge Ottesen Brahe (de Knudstrup) se narodil 14. prosince 1546 na zámku Knutstorp (švédsky) v tehdejší Dánsku, v dnešním švédském okrese Skåne. Záhy přijal latinskou formu jména Tycho. Hned po narození byl unesen strýcem, ve dvaceti přišel v souboji o nos a nosil místo něj protězu. Spekuluje se též o Tychonově milostném vztahu k matce dánského krále Kristiána IV. Sofii. V Praze byl Brahe alchymistou a astronomem na dvoře císaře Rudolfa II. a tam také 24. října 1601 za zatím nejasných okolností zemřel.

Internetových stránek o této osobnosti je mnoho a dají se poměrně lehce „vygooglit“ (viz Jazykový vokýnko v tomto čísle). Zde je jedna o skloňování jména Tycho Brahe (Katarína Suchá):

<http://fyzweb.cz/clanky/index.php?id=151>

Ladislav Dokulil

Literatura

Mikovec, Ferdinand Břetislav, Tycho Brahe: životopisný nástin od Ferdinanda B. Mikowce, Praha, Pospíšil, 1847, dostupné online.

Smolík, Josef, Matematikové v Čechách od založení university Pražské až do počátku tohoto století. Praha, 1864, dostupné online – kapitola Tycho de Brahe, s. 86–95.

Šolcová, Alena: From Tycho Brahe to incorrect Tycho de Brahe..., Acta Universitatis Carolinae, Mathematica et Physica 46, Supplementum, Carolinum, Prague 2005, s. 29–36.

Segonds, Alain Philippe, Tycho Brahe et l'alchimie, Alchimie et philosophie à la renaissance, Adres du colloque international de Tours (4–7 décembre 1991), eds. J.-C. Margolin, S. Matton, Vrin, Paris 1993, s. 365–378.

Rybář, Jan; Čtvrtá kostka, Knižní klub, Praha, 2010.

P. S.: Pokud se případ astronomovy smrti vyřeší, zůstává v naší historii další záhada, již je podoba velikého básníka a neúnavného turisty Karla Hynka Máchy, jehož dvousté narozeniny jsme si den po uzávěrce (16. listopadu) připomněli, ale nikdo neví, jak vlastně vypadal. Anketa o jeho podobě skončila 12. listopadu a 22. 11. byly výsledky zveřejněny, ale nic převratného to nepřineslo.

<http://www.basnikmnohatvari.cz/tojemacha.php>

LD

Z PŘÍRODY

Proč kočky vrní?

Odpověď na tuto otázku se zdá být jednoduchá a jediná – protože se mají dobře. Při bližším pohledu zjistíme, že to není tak jednoduché a tak se pokusme hledat odpověď s přihlédnutím ke zjištěným skutečnostem v této oblasti.

Z pohledu odborného produkují kočky vrnění prostřednictvím přerušovaného stahování hrtanových a bráničních svalů. Uspořádání jazykového aparátu a jím omezený pohyb hrtanu jako zdroje hlasových projevů neumožňuje malým kočkám řvaní, nýbrž jen syčivě prskavé, obvykle vysoko laděné zvuky. Typickým projevem, jímž je u malých koček dávana najevo spokojenost, je pak předení. Předení malých koček má charakter souvislého zvuku, neboť kůstky jazykového aparátu se mohou rozechvívát jak při nádechu, tak při výdechu. Konstantní frekvence vrnění probíhá v rozmezí 25–150 Hertzů. Z nezávislých pozorování vyplynulo, že vlnění o frekvenci v tomto rozsahu zlepšuje pevnost kostí, pomáhá zvyšovat účinnost oběhového systému a podporuje hojení ran.

Tímto názorem se dostáváme do oblasti domněnek a teorií. Jedna z nich se přiklání k tomu, že kočičí předení vzniká následkem elektrického impulsu generovaného mozkiem, který přebírá a přenáší centrální nervový systém a způsobuje, že dochází ke smršťování určitých svalů, zvláště těch, které jsou v blízkosti hrtanu. Výsledkem je předení, které je vnímáno jako vibrace celého těla, ale je slyšitelné v oblasti nosu a hlavy. Může se jednat o signál, který kotě posílá matce jako zprávu, že je vše v pořádku a např. dominantní kočka přede v přítomnosti kočky podřízené, aby jí dala najevo, že nemíni útočit.

Lákavý názor, že kočky předou, protože jsou šťastné, se tak zdá méně pravděpodobný, než ten, že se u koček jedná o určitý prostředek komunikace nebo nástroj péče o jejich zdraví, nic to však nemusí měnit na tom, že je kočkám při tom dobře.

Použitá literatura: Mazák – Velké kočky a gepardi, Praha 1980

RNDr. Milada Janoušková

Žirafa v Budišově

Preparátoři Jaroslav Bašta a Miroslav Vlasák

Mládě žirafy uhynulo v brněnské ZOO ve stáří 40 dnů. Měří 2 m na výšku. Každý rok děláme 3–5 velkých preparátů. Postup při preparaci je asi takový. Zvíře stáhneme a důkladně změříme. Kůži očistíme, zkonzervujeme a vyčiníme. Ta se natáhne a sešije na model. Model si děláme sami klasickou metodou. V dnešní době preparátoři používají hotové polyuretanové modely. Ty jsou pro nás drahé a bývají jen v jedné nebo dvou polích. Model tvoří kostra ze železných prutů, na kterou nanášíme dřevitou vlnu do požadovaného tvaru. Na závěr se tělo zpevní hmotou, která ztverdne. Hotový preparát se připevní na podstavec, na který se vytvoří terén. Celý proces trvá 2–3 měsíce.

Jaroslav Bašta, preparátor Moravského zemského muzea

Co se děje u zahradníků IV

...letos na podzim nám hodně přálo počasí. Tolik krásných slunečných dní, bez mrazu, sněhu! Takový říjen a listopad si už dávno nepamatujeme. V polovině listopadu jsme začali v zahradnictví zazimovávat choulostivější dřeviny. Všechno schováváme do fóliovníku, ten je pokrytý mléčnou fólií, která má v zimních měsících velmi důležitou

funkci. Odráží totiž sluneční záření, které ohřívá vnitřní prostor fóliovníku. Při zvyšující se teplotě a slunečných dnech se probouzejí rostliny i v zimě a lehce pak můžou uschnout a umrznout, proto je fóliovník krytý mléčnou folií vynikajícím krytem proti mrazivým větrům i slunečním paprskům.

Důležitou součástí úspěšné přípravy jehličnanů a neopadavých dřevin na zimu je dostatečná a řádná zálivka před zimou. Nejde jen o rostliny v nádobách, kontejnerech, i když u těch je to velmi důležité. Platí to i pro rostliny zasazené v půdě, zejména v době suchého podzimu. Letošní podzim není nijak zvlášť bohatý na vodu. Při pohledu na půdu se zdá, že ano, ale při výkopu na hloubku rýče zjistíme, že s tou vláhou to není moc slavné. Při vyrývání tújí jsme zjistili, že zemní baly nebyly nijak zvlášť vlhké.

Takže zaléváme. Není to však jediná naše činnost dnešních dní. Část dřevin zakládáme do volné půdy venku na stanovišti. Do jara dobře přezimují. U tisů se snažíme o to, abychom je umístili na stinnější stanoviště. Máme zkušenost, že tisy na slunečném stanovišti, zvláště na jižní straně, po zimě namrznou. Potom se z toho jen těžko vzpamatovávají. Dobré je proto i na trvalých stanovištích na jižních stranách na zimu tis přikrýt chvojím. To platí i pro všechny choulostivé jehličiny, cypřišky, jalovce, jedle a ostatní. Platí to také pro rododendrony, azalky, cesmíny a jiné stálezelené druhy listnáčů.

Trvalky a některé okrasné traviny ostříháme u země. Děláme to u těch, kterým již uschly nadzemní části. Ty stálezelené necháme až do jara. Když mají listy poškozené, nebo uschlé, taky je sestříháme. U okrasných trav můžeme uschlá stébla, pokud nejsou polámaná, svázat do snopů. V zimních dnech to působí velmi efektně. Většinou po zimě svázané trsy seřizneme u země a tím umožníme novým čerstvým stébům růst.

Travníky již máme vyhrabané, je shrabané listí. Mnoho travníků trpí různými nemocemi, které jsou velmi významné a viditelné. Plíseň sněžná, paluška travní, to jsou jen ty nejznámější. V období dopadu se doporučuje provádět preventivní postřik proti těmto chorobám. Nedělá se to však moc často. Možná i proto, že je účinek takového ošetření nejistý a těžko hodnotíme jeho účinek. Při masivním výskytu nemoci si zjara na postřik již vzpomeneme. Často se i daří takovéto problémy travníků zvládnout, možná proto to odkládáme na jaro.

Pokud je venku všechno hotové, budeme se chystat na svátky vánoční. Určitě budete hledat inspiraci ke zkrášlování svých domovů venku. Suché plody šípků, různé šišky jehličnanů, větvička obrostlá lišejníkem, to všechno můžeme použít v aranžmá svícňů a dekorací. My se letos po mnoha letech opět pokusíme inspirovat Vás našimi vánočními dekoracemi. Budeme zhotovovat adventní věnečky, věnečky na dveře, vrata a potom také svícny. Budou svícny venkovní i pokojové. Prodejnu budeme mít otevřenou do 18. prosince a rádi všechny uvítáme ve vánoční atmosféře u nás v zahradnictví. Přejeme krásné svátky, a před nimi se, doufáme, ještě uvidíme.

Molnárovi

Životu lze porozumět jen zpětně, ale musíme ho žít hledíce dopředu.

Søren Kirkegaard

SPORT

Nadkolejáci – Podkolejáci 2010
ve fotografiích Karla Pavlíčka

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Pan farář a farníci děkují...

Poděkování patří zpěvačkám v kostele. Ty se letos, s ohledem na svůj věk, rozhodly ukončit dlouholetou obětavou a záslužnou činnost. Nebyla by možná bez lásky ke zpěvu, který je celou tu dobu provázel a provází až do dnešních dnů.

zleva: Marie Svobodová, Ludmila Eichlerová, Marie Nováčková, P. Václav Novák, Emilie Kubínová a Jarmila Večeřová

Prátelské posezení s P. Václavem Novákem a varhaníkem Michael Kročilem

Patří Vám poděkování všech pravidelných i nahodilých účastníků mší, vánočních a velikonočních obřadů, průvodů Božího těla, svatebních obřadů a hlavně obřadů loučení s našimi blízkými.

Úspěšně jste donesly do cíle svůj pomyslný štafetový kolík, který jste v průběhu let převzaly od svých předchůdkyň. Některé jste jej nesly až 65 roků!

Nejen zpěvačky, ale všechny farníky mrzí, že v současné době nemají následovníky (jedná se především o účast při rozloučeních). Snad se v průběhu času najde nějaké řešení a skupina obětavých a zapálených lidí naváže tu na chvíli přerušenou nit.

Zpěvačky – děkujeme!

Přání

Za všechny chovatele a přátele z Budišova přeje Josefu Dobrovolnému vše nejlepší k jeho životnímu jubileu

Karel Pavlíček

POČASÍ

Měsíční úhrn srážek

září	84,4 mm
říjen	13,3 mm
listopad	32,1 mm

Budišovský kalendář na rok 2011

- 9. 1. 1951 dokončení stavby nové budišovské školy – 60 let**
27. 1. 1953 zahájena autobusová doprava na lince
Velké Meziříčí – Rohy – Studnice – Budišov – Hodov
4. 2. 1898 † Emanuel hr. Pötting-Persing, papežský prelát
zakladatel a mecenáš škol v Olomouci
6. 3. 2009 bronzová medaile budišovského překážkáře Petra Svobody
na halovém mistrovství Evropy v Turíně.
13. 3. 1969 vznik junáckého střediska 610.06 Budišov
15. 3. 1964 založena základní organizace Českého svazu chovatelů
21. 3. 1956 založeno JZD v Budišově – 55 let
1. 4. 1953 zřízena školní jídelna
14. 4. 1924 založena Kronika městečka Budišova
- 17. 4. Květná neděle – tradiční výroční trh v městečku Budišově
významný den městyse**
30. 4. všeobecný slet budišovských čarodějnic
- 1. 5. 1991 zpřístupnění zoologického depozitáře Moravského zemského muzea
v budišovském zámku veřejnosti – 20 let**
5. 5. 1038 † sv. Gothard (sankt Godehard), biskup, patron budišovského kostela
významný den městyse
7. 5. 1999 vychází 1. číslo Budišovského zpravodaje
29. 5. 1960 založení místní organizace Českého svazu včelařů v Budišově
11. 6. 1880 † baron Karel svob. pán Baratta-Dragono
významný majitel budišovského panství
- 12. 6. 1886 zahájení provozu železniční dráhy Studenec – Velké Meziříčí – 125 let**
- 22. 6. 1941 npor. Leonhard Smrček se nevrací z náletu nad Německo – 70 let**
4. 7. 1890 zřízen dobrovolný hasičský sbor
29. 7. 2000 osvětlení budišovského kostela
4. 8. 1882 v Kundelově * Amalie Malá, matka Alfonse Muchy
- 14. 8. budišovská pout'**
- 15. 8. Nanebevzetí Panny Marie, patronky budišovského kostela
svátek městyse**
- 1922 v parku na návsi odhalen pomník padlých ve světové válce
- 1938 Odhalení sochy Tomáše Garrigue Masaryka
5. 9. 1953 Vlasta Burian v Budišově
- 14. 9. 1538 povýšení Budišova na městečko – svátek městyse**
25. 9. dýňobraní v Budišově – 4. neděle v září
3. 10. 1925 rozhodnutí obecního zastupitelstva o elektrizaci Budišova
- 10. 10. 2006 Budišov se stal opět městysem – 5 let
významný den městyse**
- 1984 * Petr Svoboda, nejrychlejší evropský překážkář na 110 m ¹⁾
významný budišovský rodák
16. 10. výročí posvěcení budišovského kostela (budišovské posvícení)
17. 10. 2006 převzetí titulu městyse ve sněmovně Parlamentu ČR

- 25. 10. 1819 * Emanuel hr. Pötting-Persing
významný budišovský rodák
- 31. 10. 1986 dokončení stavby budišovské mateřské školy
- 8. 11. 2000 dokončení stavby plynovodu
- 12. 11. 1954 armádní generál Ludvík Svoboda v Budišově
- 21. 11. 2000 první představení nového ochotnického souboru
- 8. 12. 1878 založena farní knihovna pro lid
- 10. 12. 1989 založení Občanského fóra v Budišově**
významný den městyse
- 20. 12. 1735 † hr. Josef Ignác Paar, držitel řádu Zlatého rouna
významný majitel budišovského panství
- 24. 12. 1951 rozezněly se nové varhany v budišovském kostele – 60 let
(výročí se nedožily, probíhá stavba nových varhan)
- 29. 12. 1915 * Leonhard Smrček, letec (spojář) v Anglii
významný budišovský rodák

¹⁾ Co čeká Petra Svobodu v roce 2011 (mimo jiné):

- 19.–20. 2. Mistrovství ČR v hale, Praha
- 4.–6. 3. Mistrovství Evropy v hale, Paříž, Francie**
- 31. 5. Zlatá tretra, Ostrava
- 2.–3. 7. Mistrovství ČR, Brno
- 27. 8.–4. 9. Mistrovství Světa, Tehu, Jižní Korea**

OPRAVA

Na straně 69 minulého čísla je nesprávně uvedeno, že se Ing. arch. Josef Hyzler dožil 81 let. Pan inženýr zemřel ve věku 87 let.

Karel Pavlíček

Nekuřácká restaurace SPORT

Nová otvírací doba:

po: 10–14

út: 10–14

st: 10–14

čt: 10–14, 17–22

pá: 10–14, 17–22

so: 11–22

ne: 11–22

Menu 60 Kč

**Výběr vždy minimálně ze 2 druhů polévek
a 3 druhů hlavních jídel,
v případě zájmu je možné menu i v sobotu a neděli.**

**Od pondělí do neděle nabízíme i minutky,
grilované klobásy:
zvěřinové – kančí, daňčí,
zeleninová se sýrem, domácí klobása,
teplá sekaná, jemné párky, tlačěnka, jitrnice, jelita,
není problém udělat i tataráček.**

**Dále nabízíme možnost narozeninových oslav,
smuteční hostiny atd.**

Přijďte posedět v příjemném nezakouřeném prostředí

Těšíme se na Vaši návštěvu

kolektiv restaurace SPORT

Budišov 265 (u fotbalového hřiště)

www.sportbudisov.cz

OBSAH

<i>Jan Zahradníček: První slavík</i>	1
<i>Vážení spoluobčané</i>	3
ZE ZASTUPITELSTVA MĚSTYSE	4
Volby starosty, místostarostů, členů rady a výborů	4
Srovnání volebních výsledků v městysi Budišově v letech 2010 a 2006	4
Naše zastupitelstvo	6
ZPRÁVY	9
Asistovaná pracovní rehabilitace „Druhá šance“	9
Kankán v rukavicích	9
Zahájení stavby kanalizace	12
Divadlo v Budišově	13
50 let včelařů v Budišově	13
Z HISTORIE	16
Živnostenský rejstřík obce Budošov-Mihoukovice, 1896–1929 – část II	16
<i>LIST</i>	18
Z historie budišovské školy VII	19
Co se v Mihoukovicích povídalo a po generace předávalo	23
ZO-SPO MIHOUKOVICE 1932–1982	23
Doplnění	26
Z archívu Milady Beránkové	27
Z BUDIŠOVA A OKOLÍ	28
Boží mlýny melou aneb Spravedlnost není tak slepá	28
Návštěva břišní tanečnice na naší škole	30
Tancím,... tančíš?... tancujeme...	31
Změňme tradiční, znamení měsíční!	31
Už troubějí, už troubějí, Klímovi jeleni	32
Hovory na lavičce	33
Vracím se zpět aneb Pár dodatků navzájem spolu příliš nesouvisejících	34
Káva s Miss 2010	36
Začala jsem mandelinkou a skončila u Vánoc	37
<i>Podzimní</i>	39
<i>Petr Lubomír Štícha „Návrat na druhý břeh“</i>	41
BUdiSHovské naděje rocku 2010	42
Řezníkův kámen – Klementice	44
Sušárna lnu v Doubravě	46
O ztraceném a nalezeném zrnku pšenice	48
Jazykový vokýnko	50
Z MIKROREGIONU HORÁCKO	52
Třesov – křížový kámen	52
Jak dál s lodní dopravou na Dalešické přehradě?	55
ZE SVĚTA	58
A ještě Tycho Brahe	58

Z PŘÍRODY	59
Proč kočky vrní?	59
Žirafa v Budišově	60
Co se děje u zahradníků IV	60
SPORT	62
Nadkolejáci – Podkolejáci 2010	62
SPOLEČENSKÁ RUBRIKA	66
Pan farář a farníci děkují	66
Přání	67
POČASÍ	67
Měsíční úhrn srážek	67
Budišovský kalendář na rok 2011	68
OPRAVA	69

PŘÍLOHA 4/2010: BIOPLYNOVÁ STANICE ZD BUDIŠOV